Uitgegeven No. 10, Groenteplein, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Distrikten verzonden.

Termen:—*In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4. In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal*

*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 10, Greenmarket square, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings, and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—*In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, R. s. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.*

*** Single Paper, 6 pence.

De Suid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. J. L. Hamelberg, Bloemfontein; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Daniëlz, Beaufort West; De Hr. Z J. Muller, Prins Albert; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Cordon de Heer S van Ettewes, Clanwilliam; De Hr. D. Vermaien, Colesberg; De Hr. A Arnholz, Ceres; De Hr. en Mr De Boer Mazier, Franschhoek, De Hr. J M Johnson, George; De Hr. M Neeme, Graaf-Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mossebaai; De Hr. M W Theunissen, Paarlsuiker; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hu, Knysna en Plettenbergbaai: De Hr. B Wehmeyer Malmesbury de Hr A. Stiemens, Pretoria. De Hr. G W B Wehmeyer, Langebloof; De Hr. A P Faunt, Paarl; De Hr. C Standerwick, Swellendam; De Hr. P Korsten, Stellenbosch: De Hr. E von Ludwig en Theron, Tulbagh; De Dr A van Dessen, Richmond; De heer W W Theunissen, Riversdale; De heer G Brehm, Uitenhage; De heer P J Pentz, Wellington; De heer C. Beck, Worcester; De heer G de Kock, Wynberg; De heer Blinken, Fauresmith; De heer Hugh Tinnenny, Hope Town; De heer C Eredell, Winburg; De heer J S de Villiers, Murraysburg; De heer P S Innes Namaqualand: De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J Cory (Gien Somerset West. de Hr A F Schubart, Potchefstroom. De heer J A D Dessuges, Willowmore, W S van Ryneveld, Kroonstadt.

DEEL XL. DONDERDAG, DEN 20 JANUARY, 1870. No 3,546.

VERKOOPING
VAN DE PLAATS GENAAMD
KOPJES DAM,
Gelegen in de Duinen,

In den Boedel van wylen PIETER GIDEON.

DE Ondergeteekende zal opgemelde Plaats, gelegen in de Kaapsche Vlakte, bekend als eene der vruchtbaarste in dien omtrek, op

DONDERDAG,
DEN 27sten JANUARY,
PUBLIEK DOEN VERKOOPEN.

Tegelykertyd zullen mede worden verkocht eenige TREKOSSEN EN HUISRAAD.

JOHANNA GIDEON, Executrice.
J. J. HOFMEYR, Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING
VAN KOSTBARE
VASTE EN LOSSE GOEDEREN,
Te Klein Drakenstein,

DE Zuid Afrikaansche Maatschappy van Administratie en Boedel Bereddering in qualiteit, als de Speciale Gemagtigde van den Heer MATTHYS MICHIELS LOUW, zal uithoofde van zyne gevorderde leeftyd op

Vrydag, 28sten Jan.,
DES MORGENS, TEN 10 URE,

zonder Reserve publiek doen verkoopen, zyne welbekende en Vruchtbare Wyn-, Zaai- en Veeplaats, genaamd "LEBANON," gelegen te Klein Drakenstein:

De Plaats is omtrent twee mylen van het Paarlsche Spoorweg Station gelegen, en beplant met omtrent 80,000 Wynguard Stokken, een groot aantal Vruchten andere Boomen, en heeft fraaye Tuinen, Zaailand voor omtrent 200 Mudden Graan, eene uitgestrekte Vee-Weide. De plaats is mede voorzien van twee sterke stroomen Water, benevens twee standhoudende Fontainen.

De plaats grenst aan eene wyde uitgestrektheid Gouvernements Grond, tot Veeweide zeer geschikt.

De Losse Goederen bestaan in de volgende, te weten:—Koidergereedschap, Vatwerk, een bykans nieuwe Brandewyns Ketel, een drie Legger Ossenwagen, een Kapkar, een Amerikaansche Ploeg, Ossen, Aanteel Vee, Varkens, enz., enz., enz.

A. DENYSSEN, Sec.
Kaapstad, 7 Jan., 1870.

De Plaats is inmiddels uit de hand te Koop.

KOLONIALE
Weeskamer en Trust Maatschappy.

PUBLIEKE VERKOOPING
VAN DE KOSTBARE PLAATS
"HET FORTUIN,"
GELEGEN IN DE
AFDEELING CALEDON.

In den Insolventen Boedel van wylen WILLEM DANIEL FAURE.

Op Vrydag, 28 dezer,
Zal op de Plek worden verkocht:

De welbekende Wyn- en Vee-Plaats "HET FORTUIN," groot omtrent 537 Morgen, beplant met cirka 20,000 Wynstokken, gelegen digt aan het Dorp Caledon, Het heeft overvloed van WATER en is goed geschikt voor Schapen en Paarden.

De Gebouwen op de Plaats bestaan uit een WOONHUIS, met Buitengebouwen, alles in goede orde.

Liberale Bonus zal gegeven worden.

De Verkooping begint om 11 uur.

C. W. STEYTLER, Eenig Curator.
Gebouwen der Kamer, No. 3, Kerkplein,
Kaapstad, 10 Jan., 1870.
C. J. N. DEMPERS, Afslager.

VERKOOPING
DOOR DEN
Meester by het Hoog Geregtshof,
VAN
VASTGOED,
GELEGEN
TEN DORPE MONTAGU.
OP MAANDAG,
DEN 7 FEB., 1870,

's Voormiddags ten 11 ure precies,

WAL ter Plaatse zelve, ten overstaan van den Resident Magistraat van Robertson, als Speciaal Commissaris van het Hoog Geregtshof, stellig aan den meestbiedende, worden verkocht:—

Eerstens. Een perceel Gronds, gemerkt op het Generale plan, Letter A. gedeelte van perceel No. 4, met de Gebouwen daaropstaande, gelegen ten Dorpe Montagu, in de Afdeeling Robertson, Veldkornetschap Achter Kogmansfoof, gedeelte van de verdeelde plaats Uitvlugt, groot, volgens kaart 34 vierkante roeden en 19 vierkante voeten.

Tweedens. Een stuk Grond gemerkt op het Generale Plan, Letter B, gedeelte van Perceel No. 4, met de daaropstaande Gebouwen, gelegen als boven, groot volgens kaart, per resterend gedeelte, 88 vierkante roeden en 3 vierkante voeten.

Derdens. Een stuk Grond, gemerkt op het Generale Plan, Letter C, gedeelte van Perceel No. 4, met de daaropstaande Gebouwen, gelegen als boven, groot volgens kaart 33 vierkante roeden en 98 vierkante voeten.

Dit Eigendom zal worden opgeveild eerst in drie afzonderlyke Percelen en nadenhand in één koop, en zal worden verkocht by vonnis van het Hoog Geregtshof, in een geding tusschen De Brandassurantie Maatschappy Protecteur, Eischeresse, en WOUTER DE VOS, Gedaagde.

De Verkoopvoorwaarden en verdere byzonderheden zyn te vernemen aan het Bureau van den Meester, in de Gouvernements Gebouwen te Kaapstad, ten Kantore van den Resident Magistraat van Robertson, en ten Kantore van de Prokureuren, de Heeren REDELINGHUYS en WESSELS, te Kaapstad, en by de Afslagers, de Heeren BARRY en NEVEN, te Montagu.

J. STEUART, Meester van het Hoog Geregtshof.

Z. A. ASSOCIATIE.
VERKOOPING VAN EEN
Fraai Tuinverblyf,

MEJUFV. HERTZOG, zich van haar Vastgoed wenschende te ontdoen, heeft besloten te verkoopen op de Stoep der Koopmans Beurs, te 12 Ure 's Namiddags,

Op Zaturdag Aanstaande, 22sten Dezer,
MET LIBERALE BONUS,

Haar gerieflyk TUINVERBLYF, genaamd "ZORGVLIET," gelegen in de Princestraat in de Tuinen, laatstelyk bewoond door Heer FITZPATRICK.

Het Huis bevat verscheidene luchtige Kamers, allen fraai geplafonneerd, en is een zeer koel Verblyf in den Zomer.

A. DENYSSEN, Sec.
Kaapstad, Kerkplein, 18 January, 1870.
De Heer R. D. JONES, Afslager.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN
Kostbare Vaste Goederen,
In den boedel van wylen den Wel-Ed. Heer J. H. WICHT.

VOOR BYZONDERHEDEN ZIE "MERCANTILE ADVERTISER."

G. H. MOLLER Afslager.
Kaapstad, 14 *January*, 1870.

R. M. ROSS
LANDT THANS UIT DE
'Queen of the Bay,'
ZEVEN HONDERD ZEVEN EN VYFTIG (757)
PAKKEN YZERWAREN,
Bevattende een groot en zeer algemeen assortement van
ARTIKELEN, DIE IN VOORRAAD WORDEN GEHOUDEN.
Yzerpakhuizen, Strandstraat.

KOORN EN WOLZAKKEN
TE KOOP aan de Pakhuizen van
Groenteplein. ERNST LANDSBERG & ZOON.

AAN KOREN BOEREN.

DE Ondergeteekenden geven nog de HOOGSTE PRYZEN voor beste BAARD EN KOREN en DU TOIT'S KOREN, geleverd hetzy aan hunne Stoom Molens in de Kaapstad, of Water Molen, Roodebosch.

J. LETTERSTEDT & Co.
Mechaustraat, December 18, 1869.

Berigt aan Diamantvinders.

DE hoogste Prys voor RUWE DIAMANTEN wordt gegeven door
S. LASKER,
Horologemaker en Juwelier in de Adderleystraat,
NO. 12,
HOEK VAN DE HOUTSTRAAT, WAAR DE GROOTE KLOK IN DEN GEVEL STAAT
Tegenover de Koopmansbeurs te Kaapstad.

Verslag van den Voorzitter en de Direkteuren der Kaap de Goede Hoop Bank, op de Halfjaarlyksche Vergadering van Deelhebbers, gehouden op den 15den dag van January, 1870.

1. De Directeuren, de rekeningen voor het halve jaar, geëindigd op den 31sten Decll., voorleggende, hebben te rapporteren, dat na de betaling van alle lasten, ingesloten den Interest op Vaste Deposita, Loopende en andere Toevallige Uitgaven, en voor Rabat op nog niet vervallen wissels, de netto profyten voor het halve jaar £5427 12s. 10d. bedragen, en dat met de balans, die voorwaarts wordt gebragt van het laatste halve jaar, er op het kredit van Winst en Verlies eene som voorkomt van £13,728 6s. 9d.

2. De Direkteuren hebben het raadzaam geacht, eene som van £800 afteschryven van het bedrag van Vervallen Wissels, een balans overlatende van £363 4s. 2d., welke, naar men denkt, geheel en al zal ingekregen worden; zy hebben ook, wegens de voortdurende lage waarde van het Vastgoed, £504 7s. 6d. van de Bankgebouwen afgeschreven.

3. De Direkteuren smaken groote voldoening, omdat zy in staat zyn het gewone Divident van £3 per aandeel te verklaren, en een Bonus van £1 per aandeel, voor het halve jaar, betaalbaar op en na den 17den dezer, makende, met het Divident, betaald voor het eerste halve jaar, de gewone £7 per aandeel, of 14 percent op het opbetaalde kapitaal der Bank.

4. Na de betaling van dit Divident en de Bonus van £4 per aandeel, zal de Balans, blyvende op het kredit van Winst en Verlies £7704 6s. 9d. bedragen, om op toevallen voorbereid te zyn, en terzelfder tyd dienen als een beschermfonds voor de betaling van toekomstige Dividenten.

5. De Direkteuren hebben, tot hunne groote droefheid, den dood te vermelden, op den 3den dezer, van een hunner ambtgenooten, den heer THOMAS HALL, van de firma BORRADAILE, THOMPSON, HALL & Co., een lid van welke firma aan de Direktie verbonden is geweest sedert de oprigting der Bank.

6. De Deelhebbers zullen vier Direkteuren moeten verkiezen in de plaats van de Heeren J. B. EBDEN, W. J. ANDERSON, JAMES MURISON, die by beurtwisseling aftreden, en F. F. RUTHERFOORD, die langer dan drie maanden uit de Kolonie afwezig is geweest; dezelfde vier Heeren behoorlyk benoemd zynde, zyn herkiesbaar.

J. B. EBDEN, Voorzitter.

MUILEZELS!
Muilezels!! Muilezels!!

In den Boedel van wylen JOHANN HEINRICH BUXMANN, van Wellington.

DE Ondergeteekende, behoorlyk aangesteld als Executrice Testamentaire in bovengemelden Boedel, zal deze verkoopen op aanstaanden

Maandag, 24 January,
Op de Markt te Wellington,
6 Goede bruikbare Muilezels,
in goede conditie, van 4 jaren en daarboven, de aandacht van Handelaars wel waardig.

M. M. BUXMANN,
Executrice Testamentaire.
Kaapstad, 18 Jan., 1870.
De Heer P. J. PENTZ, Afslager.

65 Extra Vette Slagt en Trek Ossen.

OP MAANDAG, den 24sten dezer, na aankomst van den Eersten Trein, zal opgemeld getal Vee publiek worden verkocht uit de Marktkraal te Wellington.

F. J. SCHWARTZ.
Wellington, 15 January, 1870.
P. J. PENTZ, J.F.zn., Afslager.

700 Extra Vette Kaapsche Schapen,
50 Do. do. Merino do.
50 Do. do. Kapater Bokken.

OP DINGSDAG, den 25sten dezer, zal opgemeld Vee te Klapmuts Statie publiek verkocht worden. Zy zyn met groote zorg door den Ondergeteekende opgebragt, en zyn dus de aandacht van Slagters en anderen waard.

JOH. MARAIS, A. zn.
Paarl, 17 January, 1870.

300 Fraaije Hantam Hamels,
100 „ Kapater Bokken,
30 „ Slagt en Trekossen

OPGEBRAGT door den Heer JOSEPH MOORE, zullen in het Dorp, Durban op DINGSDAG den 25sten January publiek worden verkocht.

D. P. KRYNAUW & Co.

500 Extra Vette Kaapsche Schapen,
100 Do. do. Merinos en
200 Do. do. Kapater Bokken.

ZULLEN op WOENSDAG, den 26 dezer, aan de Klapmuts Statie publiek worden verkocht.

GEBROEDERS TOMLINSON.
J. G. STEYTLER, G.z., Afslager.

Aan Debiteuren.

ALLEN die aan dit Blad iets verschuldigd zyn, worden vriendelyk maar tevens dringend verzocht, hunne schulden zonder verder verwyl te voldoen.

DE ONDERGETEEKENDE
LANDT NU
EX "QUEEN OF THE BAY"
HET VOLGENDE:

Colmans Styfsel, Duim Blauw, Mosterd
Belmont, Sperm en Stearine Kaarsen
Washing Soda, Vogelzaad, Gort, Gespleten Erwten
Worcester Saus, Salade Olie, in halve Bottels, heele Bottels en Blikken
Azyn, in Bottels, Arjas, Zwartsel
Taylor's Chicorie, Vermicelli en Maccaroni
Sardynen en Zalm, Thee Zuiker
Raauwe en Gekookte Lynolie, Witlood en Roode Menie

ALSOOK,

Hennessy's Brandewyn, in Kisten, Oxhoefden en kwart Vaten
Bier en Gember Bier Kurken
Champagne Ale, Byass Porter
Bass Ale, Gebotteld door CAMERON en SAUNDERS.

Plakpapier.

Verder byvoegingen, van weluitgezochte Patronen.

Te Koop te 28, St. George's-straat.
J. G. STEYTLER.

E. Landsberg & Zoon,
LANDEN NU
Ex K. M. "SAXON,"
DE VOLGENDE GOEDEREN tew:

Witte en Bruine Panjums
Witte en Bruine Baftas
Huis en Hemden Linnen
Wit Bedlinnen, effen en gekeperd
Corduroys en Moleskins, alle kleuren
Doeskins en Tweeds
Meubel Geruit, 32, 34 en 36 duim
Derries, Effen en Gestreepte
Flanellen, witte en gekleurde, enkel en dubbel breed
Baai, witte en groene
Garen, zwarte, witte, bruine en alle kleuren
Rolletjes Garen, BROOKS, 200 yds.
Naalden, in Marocco Kokers
Blaauwe en Vale Nankeens
Gain, Geruit en Winceys
Chitsen, gekleurde en zwarte en witte
Voerchitz, dito dito, 6 en 8 yards
Bedden Tyk, enkel en dubbel breed
Dikke Wagen Zeil
Gekleurde en Zwarte Llamas
Mousline, Zwitsersche, Gespikkelde en Effen Book
Wincey Skirts en Katoenen Koord
Katoenen en Bedford Koorden
Bruine Holland
Gemaakte Kleederen.

Kaapstad, 13 January, 1870.

Oloff John Horak's
PAKHUIZEN,
Ter Verkoop in het Groot en Klein.
Groenteplein, Kaapstad,

☞ Schepen voorzien met alle Benoodigdheden, insluitende Levende Have, moets Ossen Schapen, alsmede Pluimvee, enz.

Stoomschepen van Steenkolen voorzien.

Vaten Spek en Rundvleesch.

Alle soorten Koloniale Produkten worden voor kontant gekocht.

KAAPSCHE
Spoorweg Maatschappy.
WELLINGTONSCHE LYN.
Stellenbossche Landbouw Tentoonstelling.

PER Eerste Gewone Treinen heen en terug zullen op WOENSDAG, den 26sten dezer, Pleizier Kaartjes (1ste en 2de Klas) naar Stellenbosch worden uitgereikt aan alle Staties, tegen enkele prysen voor de dubbele reis, gangbaar voor retour met eenigen Trein op den dag van uitgifte.

Dezelfde Kaartjes zullen ook worden uitgereikt te Kaapstad en Zoutrivier per speciaalen Trein, welke zal vertrekken uit de eerstgenoemde plaats te 9-40 v.m., en uit de laatstgenoemde te 9 50 v.m., terugkeerende van Stellenbosch te 5 30 's namiddags. Deze Trein zal zoowel by het gaan als by het terugkomen stil houden aan het Hek (crossing), by den ingang van het Dorp (Stellenbosch) om Passagiers aftezetten en opteneemen.

JAMES DELL, Treinbestierder.
Treinbestierder's Kantoor, 18 Jan. 1870.

HET STELLENBOSSCHE
LANDBOUWGENOOTSCHAP.

BESCHERMHEER:
De WelEdele Heer G. VAN RHEEDE VAN OUDTSHOORN, CIVIELE COMMISSARIS.

DE Jaarlijksche Tentoonstelling van dit Genootschap zal gehouden worden

OP WOENSDAG,
DEN 26 JANUARIJ, 1870,
als wanneer de volgende Prijzen zullen worden gegeven:

1 Voor het beste paar Koetspaarden, van 3 tot 6 jaren oud	£3	0	0
2 Voor het beste Rijpaard, dito	2	0	0
3 Voor den besten Kolonialen Bul	2	0	0
4 Voor de beste Koloniale Melkgevende Koe	2	0	0
5 Voor de tweede beste dito	1	0	0
6 Voor de beste 2 Vaarzen, niet meer dan vier tanden hebbende,	2	0	0
7 Voor de tweede beste	1	0	0
8 Voor de beste Vaars (een prijs gegeven door den WelEd. heer M. C. Neethling)	1	0	0
9 Voor den besten Gemesten Os, op stal of met gras	2	0	0
10 Voor den besten Angora Ram, met twee vaste tanden	1	0	0
11 Voor de beste 3 Angora Ooijen	1	0	0
12 Voor de beste 3 Merino Rammen	1	0	0
13 Voor de beste 3 dito Ooijen	1	0	0
14 Voor de beste 5 dito Hamels	1	0	0
15 Voor de beste 5 Bokken (Kaapsche)	1	0	0
16 Voor den besten Kolonialen Beer	1	0	0
17 Voor de beste Koloniale Zog	1	0	0
18 Voor de beste dito Borg	1	0	0
19 Voor den besten Haan en twee Hennen	0	5	0
20 Voor de beste Kalkoenen, haan en hen	0	5	0
21 Voor het beste paar Ganzen	0	5	0
22 Voor dito dito Eenden	0	5	0
23 Voor de beste 5 lbs. Versche Boter	0	10	0
24 Voor de tweede beste dito	0	5	0
25 Voor den besten Kolonialen Ham	0	10	0
26 Voor de beste 5 Leggers Witten Wijn, van 1869	5	0	0
27 Voor de tweede beste dito	3	0	0
28 Voor den besten Legger Rooden Wijn	2	0	0
29 Voor de beste Pijp Spiritus	1	0	0
30 Voor het beste Halfaam Brandewijn	1	0	0
31 Voor de beste Pijp Witte Wijn van 1869 (groen- of steendruif), prijs geschonken door de WelEd. heeren L. P. van der Bijl en H. L. Neethling	3	0	0
32 Voor de beste Pijp Witten Wijn. (eenige druif), prijs geschonken door de WEd. hh. P. A. Mijburgh en H. L. Neethling	3	0	0
33 Voor de beste 20 Leggers Wijn (eenige druif, van 1869), prijs geschonken door de WelEd. heeren W. A. Joubert en H. L. Neethling	15	0	0
(Alle monsters moeten bestaan uit drie Bottles).			
34 Voor de beste Verzameling Groenten	0	15	0
35 Voor de tweede beste dito	0	7	6
36 Voor de beste Verzameling Druiven	1	0	0
37 Voor het beste Mud Aardappelen	0	5	0
38 Voor het beste Mud Uijen	0	5	0
39 Voor de beste 2 Koppen Kool	0	2	6
40 Voor de beste Pompoen	0	2	6
41 Voor de beste Wortels	0	2	6
42 Voor de beste Verzameling Wortels geschikt voor Voeder voor Vee	0	5	0
43 Voor de beste Verzameling Versche Vruchten	1	0	0
44 Voor de tweede beste dito	0	10	0
45 Voor de beste 12 Perziken	0	5	0
46 Voor den besten Tros Pisangs	0	5	0
47 Voor de beste 2 Schotels Appels en Peren	0	5	0
48 Voor den besten Waterlemoen	0	2	9
49 Voor den besten Meloen	0	2	6
50 Voor de beste 2 Zakken Koren (10 mudden in berit te hebben)	2	0	0
51 Voor de tweede beste 2 Zakken	1	0	0
52 Voor de beste 2 Zakken Haver (10 mudden in bezit te hebben)	1	0	0
53 Voor de beste 2 Zakken Garst (10 mudden in bezit te hebben)	1	0	0
54 Voor de beste 2 Zakken Rog (5 mudden in bezit te hebben)	1	0	0
55 Voor den besten Zak Mielies	0	10	0
56 Voor de beste Verzameling van Bloemen in Potten	0	10	0
57 Voor den besten Ruiker Bloemen	0	5	0
58 Voor het beste Half Pond Zijde	1	0	0
59 Voor de beste kokons dito	0	10	0
60 Voor het beste monster Tabak	1	0	0
61 Voor het beste Boerenbrood	0	5	0
62 Voor de beste Flesch Atjar	0	5	0
63 Voor het beste Monster Suiker, de opbrengst van den Tentoonsteller	5	0	0
64 Voor de beste 5 lbs. Besjeswas	0	5	0
65 Voor de beste 5 lbs. Bijenwas	0	5	0
66 Voor de beste 10 lbs. Kaapsche Zeep	0	10	0
67 Voor de beste Verzameling Kruiden voor Medicijnen	0	10	0

1. De Tentoongestelde Artikelen moeten zijn *de opbrengst van den Tentoonsteller en van dit Distrikt.* Prijzen zullen gegeven worden voor Groenten, Vruchten en andere Artikelen, de Tentoonstelling waardig, hoewel niet vermeld op de Prijslijst.

2. De Proefjes Wijn en Brandewijn moeten gezonden worden naar de Publieke Kantoren, op MAANDAG, den 24 Januarij aanst., tusschen 9 en 3 ure, vergezeld van een Certifikaat van twee respektabele Ingezetenen, meldende de hoeveelheid in het bezit van den Tentoonsteller.

3. Geene toekenning zal geschieden, tenzij de tentoongestelde Artikelen een Prijs waardig zullen worden geacht.

4. Alle Vee, dat vroeger een Prijs heeft getrokken, zal alleen worden toegelaten om vertoond te worden, alsmede alle Paarden boven de 6 jaren oud.

5 Kaartjes voor Volwassenen, Een Shilling, voor Kinderen, Zes Pence, kan men bij de Deur bekomen.

6. De Tentoonstellingswerf zal open zijn voor het Publiek ten 11 ure a.m.

7. Alle Artikelen moeten vóór 9 ure a.m. worden ingezonden, vergezeld van een Brief, aan den Secretaris gerigt (voor elk Artikel een afzonderlijken Brief), en met een merk op het adres, overeenkomende met het merk op het Artikel.

8. Aan niemand zal toegelaten worden, op de Tentoonstelling tegenwoordig te zijn, terwijl de Beoordeelaars de Prijzen toewijzen.

Op last van het Comité,
G. MADER, Secretaris.

Kennisgeving.

OVERLEDEN te Wellington, op den 11den dezer, de Heer JOHANN HEINRICH BUXMANN, in den ouderdom van 47 jaren, 11 maanden en 28 dagen, my nalatende met drie kinderen.

De Wed. M. M. BUXMANN, geb. MELLET.

Kaapstad, 19 Jan. 1870.

OVERLEDEN op den 10 January, Achter de Paarl, ons gelief Zoontje ANDRIES, in den ouderdom van 3 jaren en 6 maanden,—diep betreurd.

J. F. DREYER,
A. DREYER, geb. DU PLESSIS.

AAN Bloedverwanten en Vrienden wordt door dezen bekend gemaakt, dat op den 1sten van December 1869, de vrouw van den heer ARNOLDUS CHRISTIAAN VAN DER MERWE, W. J. zoon, te Fraserburg, van een zoon bevallen is; doch op den 10den is zy lydend geworden aan de koortsziekte, ten gevolge waarvan zy den 15den dezer ontsliep, in den ouderdom van 20 jaren, 7 maanden en 5 dagen; haar kindje overleed op den 20sten daaraanvolgende. Ook is tot ons smartelyk leedwezen ons kind ARNOLDUS CHRISTIAAN aan dezelfde ziekte bezweken op den 30sten dezer in den ouderdom van 24 jaren, 8 maanden en 9 dagen. Dus hebben wy binnen de 15 dagen het verlies van twee Kinderen en een Kleinkind te betreuren. Doch wy zwygen den Heere stil.

W. J. VAN DER MERWE,
H. A. VAN DER MERWE, geboren VLOK.

Vondeling, Distrikt Fraserburg, 30 December 1869.

Kaapstad & Wellington Spoorweg.

TYDTAFEL.

Van en na den 1sten Dec. 1867 en tot nadere Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen. 1	dito en dito Goederen 2
HEEN.		
Vertrek van Kaapstad...	7·16	3·40
„ Zoutrivier...	7·25	3·50
„ D'Urban Weg	7·53	4·20
„ Kuils Rivier*	*8·3	4·30
„ Eersterivier...	8·21	4·52
„ Stellenbosch...	8·51	5·23
„ Klapmuts ...	9·23	5·57
„ de Paarl	9·46	6·20
„ Lady Grey Brug	9·54	6·28
Aankomst te Wellington...	10·13	6·47
TERUG.		
Vertrek van Wellington ...	6·30	3·0
Lady Grey Brug	6·48	3·18
de Paarl ...	6·58	3·28
Klapmuts ...	7·21	3·51
Stellenbosch...	7·55	4·25
Eersterivier...	8·26	4·56
„ Kuils Rivier*	*8·41	5·11
D'Urban Weg	8·54	5·24
„ Zoutrivier	9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...	9·26	6·0

JAMES DELL,
Agerende Treinbestierder.

* Deze Treinen houden stil aan Kuils Rivier op Maandag en Zaturdag, wanneer er Passagiers zyn om op of af te klimmen.

DE

Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 20 January 1870.

BETERE VOORUITZIGTEN IN HET VERSCHIET.

Wy hadden reden om te gelooven, dat de staatkunde, welke door Engeland wordt gevolgd met betrekking tot zyne koloniën, die reeds van lang voor de dagen van Graaf Granville dagteekent, maar die voorzeker door hem op de meest doortastende wyze tot de zyne werd gemaakt, ten slotte even verderfelyk zoude blyken te zyn voor de koloniën als voor het prestige des Ryks, en het Britsche volk schynt thans van hetzelfde gevoelen te zyn. Uit de met de laatste maalboot ontvangen berigten blykt, dat, indien Engeland de politiek, welke het voornemens was te volgen, met betrekking tot de koloniën, nog niet geheel heeft laten varen, het tegenwoordige Kabinet toch onmiskenbare blyken geeft dat de staatkunde, die zoo zeer gevreesd werd door de kolonisten, alsook door hen, die het opregtelyk meenden met het Britsche ryk, eindelyk een weinig in herziening gebragt en misschien in groote mate gewyzigd zal worden. In de eerste plaats, hebben wy thans minder grond, dan te voren, om te gelooven, dat Engeland zich zyne koloniën van den hals wenscht te schuiven. Integendeel, er schynt in Engeland hoe langer hoe meer het verlangen te ontstaan, om de koloniën met naauwere banden aan het moederland vast te maken, en ze uiteindelyk met het Britsche ryk samen te smelten, indien zoo iets althans mogelyk is. In allen gevalle schynt de sympathie van het grootste gedeelte der bevolking met de kolonisten te zyn, en dezen kunnen zich verzekerd houden, dat hun, in een zoodanigen toestand van zaken, geen groot onregt zal wedervaren. Het is eene bepaalde waarheid, dat vele der koloniën zelven aanleiding hebben gegeven tot de staatkunde, die het Engelsche Gouvernement jegens haar heeft in acht genomen. Zy wenschten geheel onafhankelyk te zyn van het Britsche Bestuur, en het Koloniale Kantoor in Engeland was maar al te blyde, om een voorwendsel te verkrygen, waardoor het zich kon verlossen uit zyne lastige en zeer ondankbare positie met betrekking tot de koloniën, en zoo lang als er geene vrees bestond, dat deze door de Ryksregering in den steek zouden worden gelaten, stelde het Engelsche volk al heel weinig belang in zyne koloniale aangelegenheden. Zoodra het evenwel bleek, dat Engeland op het punt stond, datgene op te offeren, waaraan het voornamelyk zyn prestige en zyne grootheid te danken had, nl. zyne koloniale bezittingen, kwam zoowel by het Engelsche volk, als by de kolonisten de gedachte op, dat Engeland een verkeerden weg had ingeslagen, en dat zyne handelwyze de ernstigste en verderfelykste gevolgen zoude kunnen hebben.

Eerst en vooral, zyn er duizenden krachtige en bekwame ambachtslieden in Engeland, die, wegens het gedrukte handelsverkeer, niet langer in staat zyn, om voor zich en hunne huisgezinnen het levensonderhoud te verdienen. Men kan dezen, te midden van den ontzettenden rykdom, niet van honger laten omkomen. Zy moeten door de liefdadigheid in het leven worden gehouden. Dit kan evenwel slechts een tydlang duren. Sterke mannen, die gewoon zyn te werken, en bekwame landwerkslieden, gevoelen zich al te onafhankelyk, dan dat zy altyd van de genade van anderen zouden willen leven, en zy bedanken er voor, om steeds de stukjes brood op te rapen, die hun door de een of andere liefdadige hand worden toegeworpen. Aan den anderen kant worden zy, die hun op deze wyze hunne middelen van bestaan moeten verschaffen zulks spoedig moede, en het eenige middel, waardoor aan zulk een staat van zaken een einde kan worden gemaakt, is emigratie, en waarheen zullen de noodlydende werklieden zich begeven, naar de koloniën der Engelschen of die van buitenlanders? Zonder twyfel zullen zy de voorkeur geven aan de eerste. Waarom, dus vragen wy, zoude Engeland dan het arbeidsveld, dat open staat voor zyne overtollige nyvere armen, verkleinen? Wy gelooven, dat het tegenwoordige Kabinet dit alles wel eenigzins in overweging heeft genomen, en dat het, daardoor genoopt wordt zyne politiek tegenover de koloniën eenigermate te wyzigen. Wy willen voor geen oogenblik beweren, dat wy juist weten, onder welken invloed een ministerie, dat plotseling de gedragslyn laat varen, die het tot nog toe heeft gevolgd, zoodanig van politiek is veranderd. Ook weten wy niet, in hoe verre het op touw gezette Koloniale Congres met de zaak in betrekking staat. Het is echter tamelyk zeker, dat, wegens de eene of andere omstandigheid, of wegens den eenen of anderen zamenloop van omstandigheden, de gevreesde ontbinding van het Britsche Ryk voor eenigen tyd is uitgesteld, en waarschynlyk zal het plan daartoe, indien zulks wezenlyk ooit in ernst is opgevat, in de eerste jaren niet weder op het tapyt worden gebragt.

Het zoude voor de kolonisten verblydend zyn, te vernemen, dat de Britsche troepen nog niet uit deze kolonie zullen worden teruggetrokken, en het is heel wel mogelyk, dat wy, indien wy thans verstandig te werk gaan, dezelve nog voor vele jaren by ons kunnen behouden. Het Parlement behoort mild te zyn in het verleenen eener toelage voor de troepen. In weerwil van de zware tyden, gelooven wy dat er weinigen zyn, die niet liever £10,000 of meer als eene toelage aan de troepen zouden willen afzonderen, dan den laatsten Britschen soldaat onze afreden te zien verlaten. In vergelyking met den nietigen onderstand, dien wy verschaffen, zyn de uitgaven, die door Engeland worden gedaan, ontzettend groot, maar dit is de zaak uit het laagste oogpunt beschouwen. Wy beweren, dat, indien de Britsche soldaat niet in deze kolonie tegenwoordig was, onze moeijelykheden met onze onrustige naburen op de grenzen in groote mate zouden toenemen, indien zy niet geheel en al onoverkomelyk zouden worden. Eene bevolking van geisdeerde boeren, laat ze zoo dapper zyn als leeuwen, is niet in staat, om man voor man te stryden, met eenige hoop op een goeden uitslag, tegen welgeorganiseerde benden van inboorlingen, die vast besloten zyn hen te berooven of te dooden. De boer heeft noch de middelen, noch den tyd, om de grenzen te verdedigen, en hy behoort niet opgeroepen te worden om zulks te doen. Als hulptroepen om met het leger zamen te werken zyn ze onschatbaar, maar, zoo als wy te voren hebben gezegd, zy kunnen niet alleen handelen, en derhalve behooren thans alle mogelyke pogingen in het werk te worden gesteld, om te voorkomen, dat de Britsche soldaten Zuid Afrika den rug zullen toedraaijen.

HET ŒCUMENISCH CONCILIE.

Op den 8sten December ll. moest de hoofdstad der Roomsch Katholieke Christenheid een indrukwekkend schouwspel hebben opgeleverd. Uit alle hoeken der aarde toch waren, op bevel van den zoogenaamden opvolger van Petrus en stedehouder van Christus, honderden kerkelyke waardigheidsbekleeders en duizenden lagere geestelyken tezamengestroomd, om tegenwoordig te zyn by de opening van de eerste Algemeene Kerkvergadering, die na het Concilie van Trente, dat in het midden der zestiende eeuw plaats had, wordt gehouden. Het moet prachtig geweest zyn, om al deze gehoorzame dienaren van Pius IX, in hunne luisterryke gewaden gedoscht, met den bejaarden kerkvoogd aan het hoofd, zich in statigen optogt te zien voorbewegen naar de van goud en juweelen schitterende gewelven der beroemde St. Pieterskerk, en de vreemdeling, die al die pracht en praal aanschouwde, moet wel verbaasd hebben gestaan over de kolossale magt, waarover de Kerk van Rome nog heeft te beschikken. Wat is evenwel het doel van dit alles? Misschien de verdere uitbreiding der beschaving? Welligt de bevordering van zedelykheid en ware godsdienst onder het geslacht der negentiende eeuw? Helaas, dat het zoo ware! Maar, waartoe dat vertoon? Wy gelooven, dat wy niet geheel verkeerd zyn, wanneer wy de belegging van dit zoogenaamde Œcumenisch Concilie aan niets anders toeschryven, dan aan het verlangen van den kant der Ultramontaansche Roomsche geestelykheid, onder aanvoering der beruchte Jezuïtenorde, om de nieuwere beschaving in het aangezigt te slaan, en de vrye geestesontwikkeling, waarop onze negentiende eeuw mag bogen, en welker zegeningen het menschdom hoe langer hoe meer begint te genieten, den kop in te drukken. Tot dat einde zal, onder anderen, het leerstuk der Pauselyke onfeilbaarheid aan de goedkeuring der leden van het Concilie worden onderworpen. Eerlang zal door hen worden uitgemaakt, of, wanneer de Paus en zyne opvolgers het een of ander kerkelyke leerstuk vaststellen, hetzelve als onfeilbare, goddelyke waarheid zal moeten worden aangenomen door alle geloovige Katholieken. Op deze eigenschap van onfeilbaarheid hebben de meeste Pausen sedert eeuwen aanspraak gemaakt, doch nooit is dezelve tot een bepaald leerstuk der Kerk verheven. Het is, evenwel, de taak van het thans vergaderde Concilie, om dit ongerymde dogma den geloovigen op te dringen, als dienende tot behoud hunner onsterfelyke zielen! Menig een onzer lezers zal misschien een glimlach niet kunnen onderdrukken, wanneer hy ziet, welk eene bespottelyke aanmatiging arme stervelingen zich veroorloven. Maar toch, het is niet anders. De Ultramontaansche geestelykheid heeft zoozeer aan magt en invloed verloren, tengevolge van de ontwikkeling der denkbeelden in den laatsten tyd, dat zy het noodig heeft geacht, een stouten stap te doen, en Pius IX, dezelfde die voor twintig jaren geacht werd, een man van zynen tyd en van tamelyk vrysinnige denkbeelden te zyn, is zoo in de strikken van het Jezuïtisme verward geraakt, dat hy zich tot deszelfs speelpop heeft verlaagd. Welnu, wy hebben er niets tegen, dat onze Katholieke medemenschen een ander geloof omhelzen dan wy, maar hiervan zyn wy overtuigd, dat diegenen onder hen, welke de zegeningen der nieuwere beschaving op prys stellen, die de vrysinnige instellingen dezer eeuw waarderen, en die wars zyn van allen gewetensdwang, zich evenzeer tegen de aanmatigingen eener heerschzuchtige priestermagt zullen verzetten, als het hun past, die op den naam van Protestanten aanspraak maken. Wat de uitslag der vertigtingen van het Concilie zal zyn, is moeijelyk te voorspellen, maar, welke pogingen ook door de magt der duisternis mogen worden aangewend, hiervan zyn wy ten volle overtuigd, dat de Voorzienigheid, wanneer dezelve in hare oogen eene verkeerde strekking hebben, ze tot niet zal doen worden en ze slechts zal dienstbaar maken tot de uitbreiding van het Ryk van Waarheid en Geregtigheid.

NIEUWE INSOLVENTIES.—J. A. C. Stein, landbouwer te Klipvallei, Distrikt Darling; schulden, £596, tekort, £353 10s. J. H. Hennig, boer in de Afdeeling Calvinia; schulden, £221 4s.; tekort, £32 9s. Cornelia Jacoba de Villiers, van Schietfontein, Afdeeling Victoria West, zonder gemeenschap van goederen getrouwd met H. H. Bierman, gedwongen sekwestratie voorloopig toegestaan; schulden en tekort niet bekend.

BYEENKOMSTEN.—Op 's meesters kantoor, boedel van D. Wallace en Abdol Gabier, derde, 3 February, op het magistraats kantoor, Stellenbosch, boedel van Heinrich Briel, eerste en laatste, 26 January; op dito, Malmesbury, boedel van Jan A. C. Steyn, eerste, 26 January en tweede byeenkomst op 's meesters kantoor, 2 February; op het magistraats kantoor, Calvinia, boedel van Johannes H. Hennig eerste en tweede, 26 January en 2 February.

INTESTATO BOEDELS.—Byeenkomsten van de naaste bloedverwanten en crediteuren zullen gehouden worden in de boedels van Carl Sanyman en overledene echtgenoot, op het magistraats kantoor, Swellendam, 1 Maart. Thomas Shields en later overledene echtgenoot, A. A. van Rooyen, op dito, Knysna, 4 Maart.

HET PARLEMENT.—Daar al de officieele opgaven van de buitendistrikten, met na ne die van Cradock, Clanwilliam, nog niet by het Gouvernement zyn ingekomen, zal het Parlement niet heden, maar waarschynlyk Maandag worden geopend.

DE MAALBOOT "CAMBRIAN," wier vertrek eerst op gisteren was bepaald, is door den Postmeester Generaal opgehouden tot heden. Dientengevolge zal de maal heden om 12 uur gesloten worden, terwyl tusschen 1 en 2 uur nog nakomende brieven zullen worden aangenomen tegen betaling van 1s. per stuk boven het gewone porto.

DE PROVINCIALE SYNODE der Engelsche Kerk werd Dingsdag morgen ten 11 ure geopend. De werkzaamheden waren slechts van formelen aard, zoo als het nazien der geloofsbrieven van afgevaardigden, de aanstelling van secretarissen, enz. Gisteren hield de Bisschop zyne inleidingsrede.

DE TROEPEN IN DE KOLONIEN.—Een tydgenoot zegt, dat er in wel onderrigte kringen eene meening heerscht, dat de Ryksregering een weinig wyziging heeft gebragt in hare politiek omtrent de geene verantwoordelyke regering hebbende kolonien, wat aangaat de militaire bezetting. Zy zou, naar het schynt, afzelen om haar plan tot dadelyke ontbinding van het Korps Kaapsche Rydende Scherpschutters ten uitvoer te leggen. Althans moeten met de "Saxon" geene bevelen dienaangaande zyn medegedeeld. Ook verneemt men, dat het 9de Regiment, zoo het al teruggeroepen wordt, niet voor Juny of July de kolonie zal verlaten. Ook het Gouvernement van Natal schynt iets van dien aard te vermoeden. De "Mercury" bvv. zegt, dat uit de jongst ontvangen Engelsche bladen blykt, dat het Kaapsche Korps niet onmiddelyk zal ontbonden worden, en het blad gelooft ook niet, dat de troepen in massa zullen ontbonden worden, maar eerder, dat in Natal een garnizoen zal blyven, en te Simonsbaai een marinestation.

VERGADERINGEN VAN MAATSCHAPPYEN.—De Zee-Assurantie-maatschappy Equitable hield Zaturdag hare 41ste halfjaarlyksche vergadering, onder voorzitterschap van den heer J. Murison. De premiën en interesten bedroegen in het afgeloopen jaar £4,420 18 10 en de verliezen £1,511 16 3, waarvan £967 1 10 ontstaan waren uit den storm in Algoabaai, en van de rekening voor het volgende halfjaar moeten afgetrokken worden, daar de vorderingen by het einde des jaars niet uitbetaald waren. Er werd een dividend van 15s., gelykstaande met 6 percent per aandeel verklaard en, na goedkeuring van het rapport, werd de dank der vergadering aan den voorzitter toegebragt, waarop de byeenkomst eindigde.—Op denzelfden dag werd ook de halfjaarlyksche vergadering gehouden van deelhebbers in de Kaap de Goede Hoop Bank. De heer J. B. Ebden bekleedde den voorzittersstoel. Er werd een dividend van £3 en een bonus van £1 per aandeel voor het halfjaar, gelykstaande met 14 percent op het gestorte kapitaal, verklaard. Het rapport goedgekeurd zynde, werden de heeren J. B. Ebden, W. J. Anderson, J. Murison en F. F. Rutherfoord als direkteuren herkozen en werd de dank der vergadering toegebragt aan de ambtenaren, voor de bekwame wyze waarop zy de zaken der bank in het afgeloopen jaar bestuurd hadden.

VREESELYKE ORKAAN IN DE INDISCHE ZEE.—Het fraaije schip *Darra* ankerde Zondag morgen in de Tafelbaai. Het vaartuig vertrok op den 18den November van Adelaide naar Londen met een lading wol en koper, en een aantal passagiers. De kapitein was eerst niet van plan in de Tafelbaai binnen te loopen, maar gedurende de reis, op den 17 December en den volgenden dag had het schip met een vreeselyken orkaan te worstelen, waardoor het nog al aanzienlyke schade bekwam, en byna was vergaan. De passagiers zeiden dat het weder verschrikkelyk was, en dat, toen de golven over het dek spoelden, en met zulk geweld aankwamen, dat de verschansingen werden weggevoerd, weinigen dachten, dat het schip den storm zou doorstaan. Zy spraken in de vleyendste bewoordingen over het gedrag van den kapitein, de stuurlieden en de bemanning, en zeiden dat hunne bekwaamheid, moed en kalmte niets te wenschen overliet. Het vee dat aan boord was, werd grootendeels door de zee medegevoerd en verdronk. Een zware stortzee brak den yzeren boegspriet af, die evenwel spoedig door een anderen vervangen werd. Het schip moet byzonder sterk zyn, anders zoude het er in zulk een noodweder niet zoo gemakkelyk zyn afgekomen.

HET NEDERLANDSCHE TRANSPORTSCHIP MET STOOMVERMOGEN "JAVA," liep Dingsdag avond in de Tafelbaai binnen. Het vaartuig is op den 17den November van Texel vertrokken, met bestemming naar Batavia, en is alhier binnengeloopen, om kolen en verversching in te nemen. Het volgende is het état-major, aan boord van de *Java*:—

H D Siegt, Kapitein-Luit. ter zee, Kommandant; W Maas Geesteranus, Luit. ter zee 1ste klasse, 1ste Officier; J Spanjaard, G Kruys, W van Oirschot, C A W Halverhout, en M O de Kanter, Luits. ter zee 1ste klasse; W A Kox, J J Stooker, R Weymans, P Holtzapfel, J P Wesseink, B F W van Hasselt, C J Merkelle, P J Zaal, P Metman, en J H Cremer, Luits. ter zee 2de klasse; J A H Beek, P G J Volck, J C van Wessem, C A F Gregory, G C Otten, G Maasland, W H van Braam, M P J Westveer, L C Kater, H van de Sande, en J H Strootman, Adelborsten 1ste klasse; M E F Holtzapfel, Officier van Gezondheid 2de klasse; Y Bakker, Officier van Gezondheid 3de klasse; W F Gouwe, Officier van Administratie 2de klasse; H Kits van Heyningen, F H A Pool en F D Clarkson, Officieren van Administratie 3de klasse; H W van Oost rzee, Adjunct Administrateur; P C W Steinmetz, 1ste Machinist; O R Pachlig, J C van Reyn, K J van der Bussche en F Leusing, Scheepsklerken.

PLOTSELING STERFGEVAL.—De heer J. C. Wahl overleed Zondag zeer plotseling aan zyne woning in de Kasteelstraat. Om twaalf uur, toen zyn bediende hem zyn eten op zyne kamer bragt, was de oude heer nog frisch en gezond; doch toen de bediende 's namiddags om vier uur weer naar boven ging om een kop koffy aan den heer Wahl te brengen, vond zy hem op den vloer liggen, met zyn hoofd op zyne hand rustende. Drs. Bösenberg en Fleck waren spoedig op de plaats, doch er was niets meer aan te doen: zy verklaarden, dat de oude heer reeds een paar uren te voren moest gestorven zyn. De overledene had den ouderdom van bykans 74 jaren bereikt.

DURBAN.—De Magistraat van Kaapstad hield Vrijdag ll. periodiek hof te Durban. Er waren twee kriminele zaken, namelijk: *Hendrik Kramer*, een boer, stond aangeklaagd van zweepslagen te hebben toegediend aan Sijbrand Jacobus Uijs, bij gelegenheid van een dispuut omtrent geschut vee. Hij werd veroordeeld tot £1 boete of eene week gevangenisstraf en gewaarschuwd, dat bij eventuele herhaling van zoodanige vrijpostigheid eene borgstelling voor het bewaren van den vrede zou worden geëischt. *Benjamin*, aangeklaagd wegens diefstal van een schaap, pleitte medepligtig aan die daad maar niet de eigenlijke dief te zijn. De aanklager, J. Fisher, wonende op Wolvefontein, zeide, dat het bedoelde schaap reeds in Julij 1866 gestolen was. De gevangene was toen in hechtenis genomen met het schapenvleesch bij zich en verklaarde destijds, het dier bij aanklager gestolen te hebben. Hij werd toen in de gevangenis te Durban gehuisvest, maar ontsnapte en kwam eerst onlangs weer in handen. Hij werd voo[illegible] diefstal tot zes maanden en voor het [illegible]en uit den tronk tot een maand dwangarbeid veroordeeld. Voorts kwamen twee civiele zaken voor. *Neser* vs. *Dreijer* was eene aktie wegens het onwettig schutten van vier stuks vee op den 19 December ll. Terwijl op dien Zondag beiden, eischer en gedaagde, ter kerk waren, had de zoon van laatstgenoemde—volgens de aanklagt—eenig vee, en daaronder vier stuks van eischer, laten schutten. De jonge Dreyer beweerde dat die beesten allen op het ploegland van zijn vader liepen, maar er waren vier of vijf getuigen, die bezwoeren, dat hij de bedoelde vier opzettelijk van de dorpsmeent naar het schut gedreven had. De Magistraat hield eerst eene vaderlijke vermaning over het dwaze en kostbare van over kleinigheden tusschen buren regtszaken te maken en veroordeelde toen den gedaagde tot 15s. schadevergoeding en het betalen der kosten. *Jessup* vs. *Murray* was ook eene aktie tusschen buren en wel wegens het toedienen van een klap tijdens het twisten over de verkeerde streken van een bok. De klap was echter niet erg geweest, en de bakkeleislag die er bijkwam, werd bewezen het gevolg van provokatie te zijn geweest, zoodat de Magistraat uitspraak deed tegen gedaagde voor 20s. schadevergoeding en de kosten.

PORT ELIZABETH, 14 JAN.—Omtrent twee uur gisteren morgen brak een brand uit in de Jettystraat, achter het photographische atelier van den heer Bruton. Het vuur werd evenwel spoedig gebluscht, zonder dat er noemenswaardige schade werd aangerigt.—Het voorloopig onderzoek in de zaak van verduistering tegen James Day werd gisteren ten einde gebragt. De beschuldigde werd door den magistraat ter teregtstelling verwezen. Toen hem de gewone vragen werden gesteld, zeide hy, dat hy de misdaad, waarvan hy werd beschuldigd, had gepleegd, en hy bleef by de verklaringen, die hy aan den heer Cole, den kassier der Bank, had gedaan. Hy wenschte te weten, of hy onder borgtogt kon worden ontslagen. De magistraat zeide, dat hy hem binnen vier en twintig uren zoude doen weten, hoe groot de borgtogt zoude moeten zyn. Toen hy den Solliciteur om advies had gevraagd, werd de borgtogt op £3000 bepaald, de gevangene voor £1500, en twee securiteiten voor 1750 elk.—*P. E. Telegraph.*

ONWETTIGE INHECHTENISNAME.—Ll. Donderdag werd door John Ball eene aktie ingesteld voor den magistraat van Port Elizabeth tegen George Solomon, tot eene schadevergoeding van £20, wegens onwettige inhechtenisname. Het bleek, dat voor veertien dagen eischer in gedaagdes winkel kwam, om laarzen te koopen. Terwyl hy bezig was uit te zoeken, zeide een der winkelbedienden aan gedaagde dat de jas, dien eischer aan had, volkomen geleek op een, die uit den winkel was gestolen. Gedaagde vroeg eischer, waar hy den jas had gekregen, en daar hy niet terstond gereed was met zyn antwoord, riep hy een dienaar en liet hem naar den tronk vervoeren. Eischer verzocht gedaagde met hem mede te gaan naar den winkel van Baker, en zeide, dat hy hem zoude overtuigen, dat hy den jas aldaar had gekocht; maar gedaagde weigerde, en eischer moest een nacht in de gevangenis doorbrengen. Den volgenden dag werd hy opgebragt voor den magistraat en vrygesproken. Daar er voldoende getuigenis werd ingewonnen, dat eischer den jas van een man, Walker genaamd, had gekocht, gaf de magistraat vonnis voor eischer voor £10 schadevergoeding en de kosten.

NOG MEER BANKDIEFSTALLEN!—Gedurende de laatste veertien dagen zyn geruchten in omloop geweest, omtrent de ontdekking van ongeregeldheden in de boeken der Kaffrarische Koloniale Bank, maar het was eerst Vrydag, dat iets bepaalds uitlekte. Het blykt, dat, onmiddelyk na de inhechtenisname van den vroegeren boekhouder, den heer W. N. White, de boeken der bank aan een naauwkeurig onderzoek werden onderworpen, en dat er zekere vervalschingen werden ontdekt, welke vooronderstelD werden, in het handschrift te zyn van White, die thans in de gevangenis te Port Elizabeth zyn verhoor afwacht, wegens de verduisteringen aan de Port Elizabethsche Bank. Zoodra men deze ontdekking had gedaan, werd aan White om eene verklaring gevraagd. Hy zeide eerst, dat hy van de zaak niets af wist, maar bekende later, blykbaar met de grootste onverschilligheid, dat hy de geheele vermiste som, £287, had weggenomen, zonder het verlof van den bestuurder of eenig ander ambtenaar der bank. Het is zeer waarschynlyk, dat White voor het eerstvolgende Rondgaand Hof zal teregt staan, maar of het hier of te Port Elizabeth zal zyn, weten wy niet zeker. De aandeelhouders zullen door deze verduisteringen geen nadeel lyden, daar voor meer dan drie malen het vermiste bedrag securiteit is gegeven.—*K. W. T. Gazette.*

GIBEON.—Aan de *Watchman* wordt gemeld, dat te 2 uur op Nieuwjaarsdag een zwerm dier roofvogels een bezoek bragt aan de kudde schapen van den heer D. Thompson, en, ofschoon de schaapherder er by stond en alle mogelyke pogingen in het werk stelde, om hen af te weren, omtrent 15 uit de kudde doodde.

QUEENSTOWN.—HET WEDER.—Maandag avond hadden wy hier een fraaije regenbui, die vergezeld ging van donder en weerlicht. Het veld ziet er weder groen en frisch uit, en de tuinen zyn grootelyks verbeterd. Voor deze regens was de Kei zeer laag geweest, lager dan gedurende de erge droogte van 1862. Het land rondom den Stormberg was zoo droog, dat de fonteinen op vele plaatsen ontzettend zwak werden.—Een zware hagelstorm trok ll. Maandag over den Katberg. By Hex's hotel vielen zeer groote hagelsteenen. Hoewel de vensters met zakken bedekt waren, werden verscheidene glasruiten verbryzeld.—*Q. T. Free Press.*

DIAMANTEN.—De heer Isaac Sonnenberg heeft, sedert hy uit Queenstown is vertrokken, nog elf diamanten verkregen. In een privaten brief uit Dordrecht wordt gemeld, dat de heer Kemper, de vader van den heer C. C. Kemper, van Dordrecht, een diamant van het eerste water heeft gevonden, die *zeven en zestig* karaat weegt.—*Ibid.*

EEN REGEN VAN VISCH!—Wy hebben dikwyls gehoord, dat het "katten en honden" heeft geregend, maar hebben het nooit geloofd. Wat zullen onze lezers zeggen, als wy hun vertellen, dat het visch regent! En toch is zulks het geval. Gedurende het onweder, dat gistere voor acht dagen woedde, barstte eene waterhoos los over de plaats, die bewoond wordt door den heer C. H. Caldecott, Jr. Het water viel in zulke hoeveelheid, dat het twee voet en op sommige plaatsen drie voet diep stond langs het huis en de muren om de landerven. De vlakte, die droog was, zoodat in de laatste weken zelfs geen plas water daarop werd gezien, werd in een ontzaggelyk meer herschapen, zoodat het water twee dagen noodig had, om af te loopen. In een der poelen, die door den regen werd teweeg gebragt, ving de heer Caldecott zes visschen, van omtrent drie duim lengte, van eene heldere goud kleur. Naderhand werden er nog meer gevangen en in een kom gezet. Ongelukkiglyk werden zy door de kat opgegeten, want de heer Caldecott was van plan, ze in het leven te houden. Deze visschen moeten uit de wolken zyn gevallen, waarin zy, zonder twyfel, werden opgetrokken door de een of andere waterhoos, misschien duizende mylen van Queenstown af.—*Ibid.*

COLESBERG, 11 JANUARY.—Onze markt wordt nog maar slecht voorzien. De weinige artikelen, die er ten verkoop worden aangeboden, halen dus hooge pryzen. Vruchten, zoo als vygen, pruimen, abrikozen, enz., worden per bord verkocht. Zaturdag haalden 5 groene appelen 6d., en de boter die 's Maandags nog voor 2s. 9d. per lb. verkocht werd, ging Zaturdag 3s. 4d per lb.—De regen die verleden week, Zondag en Maandag, zoo overvloedig in ons dorp viel, heeft zich, tot ons leedwezen, niet ver in ons distrikt uitgestrekt. Wy hebben van verscheidene buitenlieden gehoord, dat het op hunne plaatsen weinig of niets geregend heeft, zoodat de nood by hen nog groot is. Gelukkig voorspelt de lucht weder regen.—De sprinkhaanvogels, die anders alle jaren, wanneer er sprinkhanen zyn, in zulke groote getalen gezien worden, komen nu maar schaarsch opdagen. Ook in den Vrystaat moet hun getal betrekkelyk gering zyn. Sommige lieden brengen dit in verband met de droogte en meenen uit het wegblyven dier vogels teekenen van het aanhouden der droogte te bespeuren.

Stellenbosch,

17 Januarij. 1870.

De jaarlijksche algemeene vergadering der aandeelhouders in de Zijdemaatschappij werd in de hofzaal gehouden op Zaturdag ll., toen een Rapport der Direkteuren werd voorgelegd, waaruit bleek, dat het bedrag ontvangen op toegewezen aandeelen is £204 0 0
Bedrag van aandeelen nog ter beschikking der maatschappij 89 10 0
Waarde van roerende goederen, bestaande uit werktuigen, enz. 40 0 0
Waarde van vaste goederen 170 0 0

Er is ook nog een klein bedrag uitstaande op toegewezen aandeelen.

Verder werd gerapporteerd, dat wegens de groote vermeerdering der wormen, de commissie verpligt was geweest, meer machinerie te koopen; dat een groot getal moerbeiboomen met groot succes is geplant en herplant, zoodat het totaal van boomen thans in de plantages der maatschappij aanwezig omtrent vier duizend is, en dat er onder de groote menigte van wormen volstrekt geene ziekte is uitgebroken. De kokons, bekomen als eerste vrucht der onderneming, zijn geborgen in het lokaal der maatschappij en kunnen door de aandeelhouders geïnspecteerd worden. Al de plantages zijn behoorlijk ingesloten en de boomen groeijen wel boven verwachting. De direkteuren gewaagden ook in vleijende bewoordingen van den Secretaris, den heer Jan Mader, wiens belangstelling in de welvaart der maatschappij groot is, en die goedgunstig zijne diensten gratis verleende.

Tevens werd eene dankbetuiging toegebragt aan den voorzitter der vergadering, den heer P. Korsten, aan den voorzitter van het bestuur, den waardigen heer P. B. Borcherds en aan al de leden.

De *tentoonstelling van landbouw* wordt op den 26 dezer gehouden en men verwacht alweder een groot succes, vooral in de afdeeling der *vruchten*, waarvoor Stellenbosch zoo beroemd is.

Met goedgunstig verlof van Kolonel Jenner en de officieren van het 11de regiment, zal het militaire muziekkorps mede tegenwoordig zijn.

Een plezierTrein zal van Kaapstad vertrekken ten kwart over 9 ure 's morgens, en van Stellenbosch terugkeeren ten half zes ure 's avonds.

Ten een ure zullen de bezoekers tegen eene billijke betaling mogen deelnemen aan een tiffin, en 's avonds geeft het Stellenbossche muziekgezelschap een concert.—*Correspondent Volksvriend.*

HOOG GEREGTSHOF.

Criminele Zitting.

Deze zitting werd Zaturdag formeel geopend door Regter Fitzpatrick, doch de eigenlyke werkzaamheden begonnen eerst Maandag morgen te tien ure.

De volgende heeren werden ingezworen als leden der Groote Jury: T Ansdell, T Philip, H C van Niekerk, J A H Wicht, W J Anderson, C W F Neethling, J F Wicht, J Murison, H Adams, J B Munnik, J C Wicht, J R Moore, C G Ackerberg, P D Morgenrood, T Whyte, R H Arderne, en C Wrensch.

De Regter sprak de Groote Jury aan als volgt:—

Het doet my genoegen u te melden dat, voor zoo verre de lyst die voor my ligt, laat oordeelen, in dit distrikt betrekkelyk weinig misdaden zyn gepleegd. De misdryven zyn over het algemeen van gewonen aard. Er zyn twee moordzaken, een van kindermoord en de andere een moord van een man op een ander. Het eigenaardige van het laatste geval is, dat, voor zoo verre de afgelegde getuigenissen kunnen vertrouwd worden, er volstrekt geen beweegredenen tot de daad bestonden. De vermoorde schynt volstrekt geene aanleiding te hebben gegeven tot de daad. Terwyl gy in deze, even als in andere zaken, tot uwe conclusie komt, zult gy de getuigenis nagaan, die van den kant der vervolgende party u wordt voorgelegd; en volgens het beginsel, dat u allen welbekend is, zult gy, indien die getuigenis zoodanig is, dat gy, indien niet weêrlegd, den gevangene van de misdaad zou overtuigen, eene "true bill" vinden. Gy zult in de zaak van den kindermoord volgens hetzelfde beginsel te werk gaan. Het zal voor den vervolger noodig zyn, om aan te toonen, dat het kind levend geboren werd, en, als dat is gedaan, en gy denkt dat de andere getuigenis voldoende is, zal het uw pligt zyn, hoe onaangenaam het ook voor u moge zyn, om eene moeder te doen teregtstaan wegens den moord van haar kind, om eene "true bill" te vinden. Al de andere misdryven zyn van den gewonen aard, behalve, misschien, eene zaak van bigamie en twee van meineed. Toen ik by eene vorige gelegenheid de Groote Jury te Grahamstad toesprak, en toen zekere gevangenen van meineed werden beschuldigd, heb ik eenige aanmerkingen gemaakt omtrent het groote gewigt van den eed, en ik neem deze gelegenheid weder te baat, om uwe aandacht te vestigen op het groote belang dat er verbonden is aan het spreken der waarheid en de onderdrukking van den leugen. En, wanneer ik het woord "waarheid" gebruik, doe ik zulks in den wydsten zin des woords. Van het spreken van waarheid hangt alle billyke en eerlyke handelsverkeer af. Uwe eigendommen en uw leven zelf zyn in groote mate afhankelyk van de waarheidsliefde der bevolking. Niets is erger dan een meineed. De uitoefening des regts wordt er door beïnvloed, want regter en jury zyn overgelaten aan de genade van meineedige getuigen. Ofschoon slechts weinige misdaden op de lyst staan, zou ik u toch niet in den waan willen laten, dat deze al de misdryven zyn, die in het distrikt zyn gepleegd. Een veel grooter aantal zyn, zonder twyfel, onontdekt gebleven. Tenzy de nieuwsbladen bedrogen worden, of indien zy het publiek niet stelselmatig bedriegen, dan kunnen wy geen twyfel koesteren, dat de evenredigheid der misdaden die ontdekt, tot die welke gepleegd worden, zeer klein is. Het is u allen bekend, dat sedert maanden brandstichten aan de orde van den dag is geweest. Rooveryen en aanrandingen hebben dagelyks plaats, en dat wel openlyk, zonder dat de misdadigers gevat worden. Ik geef gaarne toe, dat de policie haren pligt doet, maar het feit staat vast, dat de misdadigers niet ontdekt worden. Elken morgen zien wy deze dingen in de nieuwsbladen, en nog heden morgen lazen wy, dat een heer en dame, terwyl zy op een avond door de Tuinen gingen, door kleurlingen werden aangerand. Niemand, die buiten woont, kan des avonds uitgaan, zonder bevreesd te zyn voor zyne veiligheid. Het is een armzalige troost voor menschen, die zwaar belast zyn, tot bescherming van hun leven en eigendom, om eene korte lyst van misdaden te zien. Er zyn weinig zware misdaden, die aan uwe overweging zullen worden onderworpen, en gy kunt thans naar uwe kamer vertrekken.

MOORD.

Karel Kap, een schaapwachter, die van deze daad werd beschuldigd, pleitte schuldig aan strafbaren doodslag. Het bleek, dat de dood van den overledene veroorzaakt was door een noodlottig toeval. Gevangene had een geweer in de hand, en hoewel hy wist, dat het geladen was, was er geen kruid op de pan. De overledene en eenige anderen tartten hem uit, het geweer af te schieten. Terwyl hy het in een horizontale positie bragt, viel er eenig kruid op de pan, en het geweer ging by toeval af, met dat gevolg, dat Andries Kwas, de overledene, doodelyk gewond werd. De partyen hadden niet met elkander getwist, en de Prokureur Generaal gaf toe, dat er van kwaadwilligheid geen sprake was. De regter gaf den gevangene een schrobbeering over zyn onvoorzigtigheid, en veroordeelde hem tot twee jaren dwangarbeid.

KINDERMOORD.

Maria Magdalena Lategan pleitte onschuldig op eene beschuldiging van op 18 October, te Olyvenbosch, Wellington, distriet Paarl, een pasgeboren kind van het mannelyk geslacht te hebben vermoord. De gevangene werd verdedigd door Advokaat De Villiers.

De Procureur Generaal een korte opgaaf van de zaak gedaan hebbende, riep op de volgende getuigen.

Beatrice Maria Lategan verklaarde:—De gevangene is myne moeder. Wy wonen te Olyvenbosch naby de Paarl. Wy zyn met onze zes kinderen. Op 18 October werd ik, in bed zynde, door mynen broeder geroepen en vond myne moeder op het bed zitten. Zy scheen my toe van haar kennis te zyn. Ik hield wat kamfer aan haren neus, toen zy scheen by te komen, maar zy bleef zitten. Kort na het avondeten was ik met myne moeder uit geweest en ik zag haar zitten by het gevel-einde van het huis. Ik liet haar daar, en toen ik weer uitging, zag ik dat zy drie of vier treden verder was gegaan en haar handen wiesch by een kleinen waterpoel. Dit was voor ik naar bed ging.

Contravragen door Advokaat de Villiers: Nadat ik myne moeder omtrent tien minuten had bygestaan, zeide zy dat zy licht kon zien. Ik bleef by haar den ganschen nacht. Zy lag stil en sprak nu en dan, maar ik weet niet wat zy heeft gezegd.

Door het Hof: Er moet omtrent een uur omgegaan zyn van dat ik myne moeder buiten zag en haar op het bed vond.

Gerhardus Johannes Lategan verklaarde: Op 18 October werd ik geroepen om naar myne stiefmoeder te zien, die zeer ziek was. Ik reed er heen en vond haar in bed. Zy zeide dat zy zeer ziek was en niet verwacht had my weer te zien, maar dat zy toch beter was. Ik reed daarop weg, en ging op den volgenden morgen weer heen met myne vrouw. Ik vond verscheidene menschen daar en zond om Dr. Abercrombie. Te 12 uur zag ik den doctor, nadat hy gevangene had gezien. Bosman en ik gingen toen uit om te zoeken en wy vonden een bundel. Ik bleef er by en zond naar den veldkornet. Ik had myn stiefmoeder toen gezien en haar beschuldigd een kind gehad te hebben. Zy ontkende het. Ik zei haar dat zy het maar bekennen moest, want dat het uitgevonden was. Ik vroeg haar wie de vader was, waarop zy zeide "Jacob Goosen, myn zwager." De Veldkornet was uit, en Bosman ging naar Dr. Abercrombie. Dr. Zeederberg kwam met Dr. Abercrombie terug.

[De Procureur-Generaal klaagde hier dat hy ziek was, waarop de Regter het Hof tot 1 uur verdaagde—het was kwart over twaalf—de jurie vry latende te gaan, met de waarschuwing om met niemand in den tusschentyd over de zaak te spreken.]

Te 1 uur, de Procureur Generaal tegenwoordig zynde, werd het verhoor hervat, toen de laatste getuige verder ondervraagd werd. Hy zeide: Toen de doctors kwamen, zeide Dr. Zeederberg dat ik den bundel moest optillen. Ik deed zulks. Er was het lyk van een kind in, en een baatje, de mouwen waarvan om den hals van het kind waren gebonden.

Dr. Zeederberg verklaarde, dat het kind volwassen en gezond was en eene vrye ademhaling moest hebben gehad. De mouw van het baatje was vast genoeg om de ademhaling te beletten. Het lyk was styf en erg verwrongen. Hy dacht toen, en dacht het nog, dat het kind aan verworging was gestorven. Hy vond de moeder in zeer verzwakten toestand. Hy had geen twyfel of zy was kort te voren van een kind verlost.

Op contravragen van Adv. De Villiers legde de doctor uit, dat de verworging had kunnen plaats hebben terwyl het kind geboren werd en niet door het windsel om den hals.

Hiermede liep het verhoor af van de zyde der prosecutie, en voor de verdediging werd geen getuige opgeroepen.

[De groote jury maakte thans hare verschyning met de rest der zaken, en klaagde by monde van haren voorman, den Heer T. Ansdell, over de plaats waar zy zitten moest. De kamer was slecht gelucht, en er was veel geraas daar buiten. De Regter zeide dat hy de regering er opl'ettend op zou maken.]

De Prokureur Generaal maakte geene aanspraak.

Advokaat De Villiers sprak de jury aan, vooral willende uitmaken, dat de vrouw hare zinnen had verloren toen de geboorte plaats vond, en ze die na eenige uren had terug gekregen.

De Regter rigtte daarop het woord tot de jury, en zeide dat de zaak, hoe ook de uitspraak wezen zou, eene zeer pynlyke was. Daar stond in de bank der beschuldigden eene vrouw, die schynbaar een zeer fatsoenlyken stand in de maatschappy bekleedde, en wel om de onnatuurlyke misdaad van aan haar eigen vleesch en bloed den dood veroorzaakt te hebben. Het was niet minder pynlyk te zien dat de beschuldiging tegen haar was ingebragt door hare eigene betrekkingen, en dat haar eigen kind tegen haar moest getuigen. Indien echter de verdediging kon gelden dat de daad gepleegd was toen zy van hare zinnen was, zou de schande er van worden afgenomen. Zyn lordschap liep toen de getuigenissen door en eindigde met op welsprekende wyze de jury aan te manen zich van alle teergevoeligheid te ontdoen, en eene uitspraak te doen naar de overtuiging tot welke zy na het hooren van de getuigen was gekomen.

De jury zich voor eenige minuten verwyderd hebbende, bragt eene uitspraak uit van "schuldig aan verberging van geboorte," waarop de Regter gevangene tot achttien maanden opsluiting in het verbeterhuis veroordeelde.

INBRAAK.

Adonis, Isaac Pietersen, Presentie, Adam Jacob, en Christiaan Davids, pleitten allen schuldig aan deze misdaad, en daar zy vroeger reeds in handen waren geweest, kregen zy ieder twee jaren dwangarbeid.

Hendrik Stephanus kreeg voor dezelfde misdaad twaalf maanden.

WINKELBRAAK.

James William Parker pleitte schuldig aan inbraak in den winkel van den heer Loy.

De heer de Villiers trad, op verzoek van de moeder van gevangene, op, ten einde om eene verzachting der straf te verzoeken. Hy toond aan, dat gevangene, zich vroeger altyd goed had gedragen, en zeide, dat hy de eenige steun zyner moeder was.

De Regter zeide, dat het hem zeer veel genoegen zou gedaan hebben, indien hy tot dezen jongeling, den eenigen steun zyner moeder, had kunnen zeggen, "Ga heen en zondig niet meer." Maar hy had op dien dag onopgevoede lieden zware straffen opgelegd voor geringe misdryven, en indien hy den gevangene anders behandelde, als die overige lieden, zoude hy de arme onopgevoede lieden niet meer onder de oogen durven zien. Hy kon alleen in aanmerking nemen, dat Parker met meer teederheid was opgekweekt, en dat eene straf, die voor een ander ligt was, zwaar zou zyn voor hem. Hy kon niets minder doen dan hem veroordeelen tot achttien maanden dwangarbeid.

BIGAMIE.

Pieter A. L. Holm pleitte schuldig aan deze daad. De heer Cole vroeg om verzachting der straf. Na den advokaat te hebben gehoord, en nadat de Prokureur Generaal had toegegeven dat het misdryf in den allermildsten vorm was gepleegd, zeide de Regter dat hy den volgenden dag uitspraak zoude doen.

MOLENBRAAK.

Jephtha en Klaas Bruintjes pleitten schuldig aan deze misdaad, en kregen elk een jaar dwangarbeid.

DIEFSTAL.

Hendrik Byrne Pause pleitte schuldig aan den diefstal van twee paarden, en werd veroordeeld tot achttien maanden dwangarbeid.

OVERTREDING DER SPOORWEGWET.

Thomas Edward Burns, een dom uitziende knaap pleitte schuldig aan het plaatsen van een steen op den spoorweg. Daar hy voor zichzelven niets kon zeggen, en niemand tegenwoordig was om voor hem te spreken, moest de zaak overstaan, daar men veronderstelde, dat by de eerstvolgende zitting van het Hof een heer tegenwoordig zoude zyn, die getuigenis kon geven omtrent zyn karakter.

POGING TOT VERKRACHTING.

Aaron David werd schuldig bevonden aan deze misdaad, en kreeg vyf-en-dertig geeselslagen en twaalf maanden dwangarbeid.

AANRANDING.

Philip Hendrik kreeg voor dit misdryf achttien maanden dwangarbeid.

DINGSDAG, 18 JANUARIJ.

Het was 25 minuten voor 11 ure voordat de Regter opdaagde.

Andries Pieter Leonard Bolm werd voorgebragt om vonnis te ontvangen. Na rijpelijk de zaak te hebben overwogen, was de Regter tot het besluit gekomen, dat Holm geen genade verdiende. De wet tegen bigamie was wel ingesteld in de eerste plaats om de vrouw te beschermen, en het was wel gebleken, dat de tweede vrouw in dit geval geen nadeel had geleden en niet was bedrogen; maar ook de zamenleving moest worden beschermd en de zedelijkheid gehandhaafd; waarom de Regter hem veroordeelde tot twee jaar harden arbeid.

Thomas Edward Burns werd voorgebragt om straf te ontvangen. Zijn meester trad op en gaf hem een goed getuigenis; waarna de Regter hem de vreeselijkheid zijner misdaad onder de oogen bragt. Het was hem echter niet gebleken, dat de jongen een door en door slechte knaap was en daarom zoude hij, hing het van hem af, den jongen een pak slagen laten geven en dan ontslaan; maar de wet liet hem geene discretie en daarom veroordeelde het Hof hem tot drie jaar harden arbeid, betraan zijne vrienden overlaende, om den Gouverneur te vragen om eene wijziging van straf.

Richard Nash werd beschuldigd, op den 4 Sept ll. Andries Eksteen aan de Paarl te hebben aangerand; door hem wreedaardiglijk te slaan en te schoppen. De aangerande, een Hottentot, die thans bandiet is, vertelde, dat hij kreeft had gekocht van den gevangene—een frissche, gespierde kerel, in dienst van de Spoorweg Maatschappij,—dat deze geweigerd had hem het kleingeld uit te keeren, en daartoe aangemaand zijnde, hem zoo geweldig toetakelde met een kierie en met hem te schoppen, dat hij bewusteloos viel en schaars kon loopen en lang ziek was. Dr Zeederberg, die den aangerande had onderzocht na de aanranding, gaf een verslag van zijne bevindingen, dat tamelijk wel overeenkwam met de verklaring van Eksteen. De gevangene ontkende rondweg, dat hij den kerel immer had aangerand of zelfs aangetast. De Prokureur Generaal bood nu aan, het getuigenverhoor, voor den Magistraat afgenomen, voor te lezen, maar de Regter meende, dat dit vroeger had moeten geschieden. De jurie bragt eene uitspraak uit van "niet schuldig" wegens gebrek aan getuigenis. De Regter zeide, dat hij de uitspraak niet wilde veroordeelen, maar vast overtuigd was, dat de gevangene den man wel degelijk had aangerand. De Regter raadde den man aan zijn humeur in toom houden, want door zijne gewelddadigheden had hij reeds dikwijls gevangen gezeten, en het was mogelijk, dat hij nog wegens moord zou worden voorgebragt.

Paul Andries de Klerk, een jeugdige togtganger, werd beschuldigd, op 1 September, 1869, te Vischrivier, in het distrikt Calvinia, Zimera, een gekleurden knaap van omtrent 14 jaar, te hebben aangerand door hem met een zweep te slaan en ettelijke wonden te veroorzaken; 2dens, hem op den 14 September met beide armen uitgestrekt aan een wagenwiel te hebben gebonden en hem alzoo den geheelen nacht te hebben gelaten; 3dens, hem op den 15den September te hebben geschopt en in een vuur gestooten, zoodat hij de handen deerlijk brandde. Advokaat de Villiers trad op voor den gevangene, die niet schuldig pleitte.

Zimera gaf een omslagtig verhaal van de feiten. Hij zeide o. a., dat hij, op togt zijnde, was uitgezonden om een paard op te zoeken, maar het niet kon vinden. De gevangene liet hem het baatje uittrekken en in de lengte houden door twee anderen over den disselboom, waarop de gevangene hem met een dubbele ossenzweep sloeg, zoodat het bloed hem van den rug vloeide. Voor den Magistraat te Tulbagh echter had de getuige verklaard, dat toen hij te Vischrivier geslagen werd, zijn meester geen paard bezat, en hij ook geen straf had ontvangen wegens het niet vinden van een paard, maar wel, omdat, zooals zijn meester voorgaf, hij rozijnen zou hebben gestolen. Ondervraagd wordende door Advokaat de Villiers, erkende hij, dat eens, digt bij het vuur slapende zijn kombaars in brand was geraakt, en hij het vuur had uitgedaan, maar hij ontkende, dat zijne handen toen waren gebrand. Hij erkende, dat hij eens vleesch had gestolen van zijn baas, had gesmeekt om toch niet geklopt te worden, en had gezegd, dat stal hij weer, men hem dan gerust kon slaan.—Op verzoek van den Prokureur Generaal werd de rug van den knaap ontbloot en bleek geduchte blijken van mishandeling te dragen.

Dr. Zahn legde getuigenis af van den staat, waarin hij den knaap had gevonden bij het geneeskundig onderzoek.

Cornelis de Klerk, broeder van den gevangene, die mede onder beschuldiging was van aan de aanranding te hebben deelgenomen, had niet gezien, dat zijn broeder Zimera in het vuur had geschopt of gestooten.

Jacob Louw, even als de vorige getuige beschuldigd van medepligtigheid aan aanranding, vertelde, dat Zimera aan het wagenwiel was vastgemaakt, omdat hij twee wildbouten en een zak vet had gestolen. Hij was echter niet langer dan een half uur gehouden, en zulks was enkel en alleen geschied, omdat men hem naar den tronk wilde zenden. Ook hij had niemand Zimera in het vuur zien schoppen. Toen deze nog vóór het einde van den togt den gevangene verliet, was hij frisch en gezond en lagchende. Ondervraagd door den Prokureur Generaal, zeide getuige, dat voordat de knaap was vastgemaakt aan het wiel, hij twee dagen lang in het veld had doorgebragt, uitgezonden zijnde om de ossen te gaan zoeken. De knaap was zonder rantsoen uitgezonden, en had hij geen vleesch gestolen, dan zou hij twee dagen zonder kost moeten doorgebragt hebben. Dewijl Zimera was vastgebonden met het doel, om hem naar den naasten tronk te zenden, was zulks toch niet geschied, daar zoowel Calvinia als Fraserburg veel te ver—omtrent 30 uur was. Hij had den kleinen jongen de handen niet zien wonden bij het blusschen van zijn brandende kombaars. Op nieuw ondervraagd door den heer de Villiers, vertelde getuige, dat de knaap op den morgen na het stelen van het wild, toen hij werd uitgezonden om de ossen te halen, tegen 8 of 9 uur voor den middag werd teruggewacht.

Nadat de Prokureur-Generaal en de heer de Villiers de jurie hadden aangesproken, somde de Regter op eenigzins ten voordeele van den gevangene. De jurie bleef omtrent vijf minuten weg en verklaarde den gevangene schuldig aan de eerste en tweede beschuldigingen, maar niet aan de derde.

Het vonnis werd uitgesteld totdat Louw en Cornelis de Klerk zouden zijn voorgebragt.

Cornelis de Klerk, broeder van den vorigen gevangene, werd beschuldigd 1stens, Zimera met een zweep wreedaardiglijk op den rug te hebben geslagen; 2dens, hem te hebben gebonden aan een wagenwiel en een geheelen nacht alzoo te hebben gehouden. Adv. de Villiers trad ook op voor dezen gevangene. Het getuigenis kwam op nagenoeg hetzelfde neêr als in de vorige zaak. Slechts verklaarde de getuige Jacob Louw nu, dat "de heer de Klerck" den knaap had geboden, zijn rug te ontblooten en hem acht of negen slagen met een riem had gegeven, die echter geen bloed deden vloeijen of merken nalieten. De uitspraak was schuldig op beide aanklagten. Het vonnis werd uitgesteld tot dat Louw's zaak zou zyn afgehandeld.

WOENSDAG, 19 JANUARY.

Jacob Louw, een togtganger, werd beschuldigd van medepligtigheid aan de mishandeling van Zimera, als hebbende hy te Vischrivier, in het distrikt Calvinia, op den 1sten September, dezen aangerand en met eene zweep geslagen en hem verscheidene wonden op zyn rug toegebragt, met het oogmerk, om hem ligchamelyk leed te berokkenen.

Na het getuigenverhoor, dat in substantie hetzelfde was als in de twee vorige zaken afgelegd, bragt de jury, nadat de Prokureur Generaal, Advokaat De Villiers en de Regter haar toegesproken had, eene uitspraak uit van *schuldig*. De Regter gelastte toen dat de twee andere gevangenen, die den vorigen dag schuldig verklaard waren, mede zouden worden opgebragt om hun vonnis te ontvangen, waarop Advokaat de Villiers moveerde dat de overtuiging van gevangenen onwettig was, daar de voornaamste getuige voor de Kroon niet ingezworen was, alvorens hy zyne verklaring voor de Groote Jury had afgelegd. Deze objectie werd door den Regter naar het volle Hof verwezen en zal op den eersten dag van den aanst. termyn worden bepleit. De gevangenen zyn inmiddels onder borgtogt ontslagen.

Jacob Vyver een schaapherder, stond beschuldigd, strafbaren doodslag te hebben gepleegd, aan de Keur, in het distrikt Tulbagh, op den 5den November ll., op Willem Janse van Rensburg. De gevangene pleitte schuldig, en werd veroordeeld tot 12 maanden dwangarbeid.

Hendrik Smidt, een vrachtryder, stond beschuldigd, op den 22sten November ll. meineed te hebben gepleegd in het Wynbergsche Magistraatshof, by het afleggen van getuigenis in eene zaak van Wilhelm Singe. Gevangene pleitte niet schuldig. Uitspraak: schuldig. Vonnis, twee jaren dwangarbeid.

Karel Klenk pleitte onschuldig aan hetzelfde misdryf. Hy werd evenwel schuldig bevonden, doch niet gevonnisd, daar de Regter eker regtspunt in zyn zaak eerst aan het volle Hof wilde submitteren. Er was maar één getuige tegen hem.

Hiermede nam de zitting een einde.

Origineele Correspondentie.

BEHOORT ENGELAND ZYNE KOLONIEN TE BESCHERMEN?

Mynheer!—Er bestaat zoo iets als verantwoordelykheid. De burgerlyke wet van onze negentiende eeuw straft byvoorbeeld diefstal niet met den dood. Waarom? Omdat de beschaving—de bestaande toestand van zaken—door den hoogsten rykdom en de diepste armoede te produceren, vele goede zaken van dit leven buiten het bereik van het armere gedeelte der bevolking plaatst, en dus eene verleiding daarstelt, welke omstandigheid de verlichte wetgever in aanmerking dient te nemen.

De wet van vele landen stelt de ouders verantwoordelyk voor hunne kinderen, voor een veel langer tyd, dan hun staat van hulpeloosheid duurt. Waarom? Omdat het duidelyk is, dat ouders aan hunne kinderen zekere ligchamelyke en verstandelyke hoedanigheden nalaten, die zy door opvoeding versterken, waardoor zy zich dus eene verantwoordelykheid op den hals halen, die de wet als verbindend beschouwt, totdat hun kroost zich eene positie kan verwerven.—Deze twee eenvoudige voorbeelden zyn niet voor een enkel oogenblik bestemd, om te *bewyzen*, dat de wet van verantwoordelykheid bestaat,—want dit zoude geheel overbodig zyn—maar om de vraag in te leiden of Engeland, onze politieke moeder, al zyn pligten jegens ons heeft vervuld, of het ons tot zelfvertrouwen heeft opgeleid, of het onze zaken—en vooral onze inboorlingzaken—op zulk eene wyze heeft bestierd, dat het H. M.'s volkplanting de Kaap de Goede Hoop in een staatkundig opzigt aan haar lot mag overlaten en haren weg maar laten vinden onder de volkeren der aarde? Wy antwoorden nadrukkelyk, Neen! Vooreerst, staat deze kolonie volstrekt niet gelyk met Australië en het grootste gedeelte van Engeland's Amerikaansche bezittingen, die oorspronkelyk onder de Britsche Kroon werden gekoloniseerd door Britsche volkplanters. De Kaap is gelyk Indië en vele andere Britsche bezittingen voor de Britsche Kroon veroverd, op een tydstip, dat wy betrekkelyk gisteren kunnen noemen. De Kaap was in het jaar onzes Heeren 1806 Hollandsch, zy werd niet door Engelschen gekoloniseerd, en de onbeschaafde inboorlingen van deze grenzende land ouwen toonen volstrekt niet, dat zy veel op hebben met "De Engelschman." Het groote struikelblok van Engeland's staatkunde van toen af tot nu is zyn staatkunde tegenover de inboorlingen. De Regeering breidde, vooreerst, de grenzen der kolonie uit, door oorlogen en traktaten, de party der inboorlingen opnemende tegen de Boeren en omgekeerd. Tot het jaar 1806 waren de Hollandsche kolonisten in staat, om zelven huis en hof te beschermen. Na de aankomst der Engelschen werd het noodig geacht, een dunne roode lyn van Engelsche soldaten daar te stellen, om de Boeren te beletten, de inboorlingen uit te rooven, en om de kolonisten tegen de Kaffers te verdedigen. De uittogt der Boeren en de verovering van Natal worden thans als politieke misslagen beschouwd. Indien er geene slaven waren vrygelaten en geene inboorlingen waren in bescherming genomen, dan zouden de Koloniale Boeren nooit naar den Vrystaat zyn gegaan, en indien Natal niet ware veroverd, dan zouden zy nooit naar de Transvaal zyn getrokken, zy zouden zich langzamerhand hebben verspreid van zee tot zee, en de inboorlingen trapsgewyze voor zich uit hebben gedreven. Door onoordeelkundige maatregelen werd een nuttig deel der bevolking naar den Vrystaat, de Transvaal en Natal gedreven. In werkelykheid woont thans de blanke bevolking, die Kafferland behoort te bewonen, in de wouden van de semitropische Transvaal. Natuurlyk weten wy allen dat de zending van den blanke is om te koloniseren, enz. enz., maar dat er eene ontydige kolonisatie heeft plaats gehad, is niet alleen mogelyk, maar een feit. Gelyk Pruissen voor den oorlog, zoo is ook ons geheele land één grensdistrikt. De Vrystaat, de Transvaal en Natal zyn omringd van Kaffers en onze Oostelyke flank is open. De misslagen der Britsche politiek hebben het blanke ras over eene onmetelyke uitgestrektheid gronds verspreid, tot welker verdediging groote opofferingen zullen moeten gedaan worden, indien geene hulp wordt verleend. De Vrystaatsche oorlog kan tot een voorbeeld dienen. Arm en slecht bestuurd als de Hollandsche Republieken zyn, worden zy toch meer geëerbiedigd door de omwonende stammen, dan de kolonie met hare Britsche soldaten. Engeland kwam tusschen beiden, toen er geene noodzakelykheid voor bestond, en nu, terwyl wy ongewoon zyn, om op onze eigene beenen te staan, is het van plan ons in den steek te laten. Groot Brittanje laat zyne ouderlyke verantwoordelykheid varen en laat ons, te midden van onze geldelyke verlegenheid, in eene positie tegenover de inlandsche stammen, welke wy niet hebben tot stand gebragt, terwyl wy, indien er eenige uitbarsting mogt plaats hebben, hun zelfs minder het hoofd kunnen bieden, dan de Nieuw Zeelanders aan hunne inlandsche vyanden.

H.

Stellenbosch, 17 January 1870.

Heer Editeur!—Het onregt openbaart zich al meer en meer in deze stad. Een tyd geleden werd de heer Van Reenen aangeklaagd, wegens het uitoefenen van geneeskundige praktyk, hy werd beboet met £50, doch deze werd door den Gouverneur verminderd tot £1. Thans verschynt er een ander onder den naam van terpentyndoktor. De heer Van Reenen heeft menigeen als het ware van den rand des grafs door zyn praktyk geholpen, doch de middelen van den terpentyndoktor hebben een zoo geweldige werking dat een zyner patienten een peerenboom beklom, er uit viel en zich drie dagen in bed moest houden, en deze doktor gaat ongehinderd voort. Ik hoop dat onze terpentyndoktor spoedig zyne kwakzalvery zal staken, dan zullen onze honden zoowel als de patienten er vrede mede hebben.

Ik ben, enz.
GY WEET WEL WIE.

Stellenbosch, 10 Jan. 1870.

Mynheer de Redacteur!—De oplossing van Logogryph No. 22 is J. H. Gilkens, Muldersvallei.

Ik verblyf,
Uw dienstw. Dienaar,
J. D. V.

Kaapstad, den 6 January, 1870.

Mynheer,—De oplossing van Logogryph No. 22 is J. H. Gilkens, Muldersvallei, t.w.:—12, 18, 10—Lam; 1, 18, 9—Jas; 2, 7, 20—Hel; 17, 18, 19, 20, 21, 8—Vallen; 21, 22—Ei; 10, 7, 20, 6—Melk; 3, 4, 5, 20, 21, 8—Gillen; 10, 11, 13—Mud; 6, 14 15, 16—Kers; 8, 7, 6—Nek; 6, 18, 10—Kam; en 17, 5, 22, 7, 3—Vlieg.

Ik heb de eer te zyn, enz.,
FRANCISCUS I.

ANTWOORD OP LOGOGRYPH No. 22.

1, J; 2, H; 3, G; 4, i; 5, l; 6, k; 7, e; 8, n; 9, s; 10, M; 11, u; 12, l; 13, d; 14, e; 15, r; 16, s; 17, v; 18, a; 19, ; 20, l; 21, e; 22, i.

12 18 10 Lam; 1 18 9 Jas; 2 7 20 Hel; 17 18 19 20 21 8 Vallen; 21 22 Ei; 10 7 20 6 Melk; 4 5 20 21 8 Gillen.

10 11 13 Mud; 6 14 15 16 Kers; 8 7 6 Nek; 6 18 10 Kam; 17 5 22 7 3 Vlieg.

EEN BEZOEK AAN DE MORMONEN.
(*N. R. Courant.*)

't Verre Westen!—Wie leent niet een belangstellend oor, by 't vernemen van dien klank!—'t Groote, onbekende, geheimzinnige gebied, waar de fantasie onzer jongensjaren toomeloos rondzwierf, vry van den sleur eener samengeschroefde maatschappy—onder Indianen, scalpjagers, gryze beeren—en Mormonen—Helaas!—onwillekeurig slaken we een verzuchting—ofschoon we ons toch moesten verblyden over de zegepraal der beschaving. 't Verre Westen is niet meer gelyk Cooper, Mayne Reid en Aimard het beschreven. Stuk voor stuk is de sluier van het onbekende afgerukt; schrede na schrede moest de poësie van het wonderland voor alledaagsche werkelykheid plaats maken. Gryze beeren en scalpjagers zyn gevlucht voor 't schel gefluit der locomotief; El Sol en de helden der Maricopas zyn luie, dronken Roodhuiden geworden; zelfs van het Nieuw Jeruzalem verkoopt men photografiën. 't Verre Westen is voor elkeen toegankelyk gesteld. En de New Yorker gymnasiast, die zyn Kerstvacantie zoek wil maken—heeft slechts zyn spaarpot in den zak te steken, en plaats te nemen in een spoorwegwagon—om een adelaar te gaan verschrikken op de pieken van het Rotsgebergte—of thee te gaan drinken by Vader Brigham Young.

Een correspondent van den "Précurseur" geeft van een dergelyk uitstapje eene beschryving. Hy vertelt wat hy zag en opmerkte gedurende zyn spoorwegtocht door het vaste land van Amerika, en leidt ons vervolgens binnen in de stad en in den huislyken kring van de Heiligen der Laatste Dagen.—Wy willen, in vryen vorm, aan zyn verhaal een en ander ontleenen.

Den 18 September jl.—zoo zegt de briefschryver—verlieten we New York, en kwamen, na den Hudson gepasseerd te zyn, te Oneida, een stadje, dat slechts de aandacht verdient door de secte der Free Lovers, die in de nabyheid zich heeft nedergezet. De Free Lovers vormen een kolonie van ongeveer 125 mannen, 100 vrouwen en 22 kinderen; zy stellen zich in hoofdzaak ten doel: 1°. een schoon menschenras in het leven te roepen, door alle zwakke en ziekelyke individuën van het huwelyk uit te sluiten; 2°. malkander door wederzydsche vermaningen en opmerkingen te stichten en te verbeteren. 't Communisme heerscht onder hen: zelfs vrouwen en kinderen zyn algemeen eigendom. De leden der schoone sexe gaan als onze schooljongens gekleed: een pantalon en een nauwsluitende kiel maken haar costuum uit.

Van Oneida ging het verder, langs de vallen van den Niagara, over de vermaarde hangende brug, door Westelyk Canada en Michigan, tot aan Chicago. Zoo eens, vindt men hier een voorbeeld, hoe in Amerika de steden als 't ware door een tooverslag uit den grond opryzen. Veertig jaar geleden vond men een houten fort op de plaats, waar nu een stad van meer dan 250,000 zielen haar labyrinth van straten spant.—Te Chicago hielden we dan halt. Dáár moest beslist worden, langs welken der beide wegen we ons naar Omaha, het eerste aansluitingsstation van den Union Pacific Railroad, zouden begeven. We kozen dien van Rock Island, ten einde in de gelegenheid te zyn en passant een bezoek af te leggen by een andere secte van Communisten, de True Inspirators, geestverwanten van de Duitsche Hernhutters, die, uit New York verjaagd, zich in Yowa hebben nedergezet, en daar als katoenspinners een zekere welvaart genieten.

Omaha, waar we den 25sten afstapten, is een stadje, dat in 1862 nog slechts uit eenige blokhuizen bestond, en nu reeds een bevolking van 22,000 zielen telt. Die spoedige opkomst heeft het danken aan het decreet van den President Lincoln, waarby het verheven werd tot oostelyk uitgangspunt van de reusachtige yzeren lyn die de beide Oceanen verbindt.—En hier is 't, dunkt ons, de plaats, om, alvorens in te stappen—of, zoo ge wilt, onder het ryden—iets naders mêe te deelen omtrent de grootsche onderneming, door welke we ons in staat zien gesteld, het verre Westen van aangezicht tot aangezicht te bezien.

Het plan tot een spoorwegverbinding tusschen het Oostelyk en Westelyk zeestrand is niet in der haast uitgebroed. Meer dan dertig jaren zyn er noodig geweest, om het Amerikaansche volk met het denkbeeld gemeenzaam te maken, dat zulk een verbinding tot de mogelykheden behoorde. Wel verklaarde Samuel Parker reeds in 1835 de hinderpalen voor niet onoverkomelyk. Doch eerst in 1854 ging men er toe over, een commissie tot exploitatie te benoemen; en niet voor 1859 verleende het Congres de concessien tot aanleg der drie lynen, waarvan de twee Noordelyke nu voltooid zyn. Er bestond evenwel geen mogelykheid voor de maatschappyen die het werk hadden op zich genomen, om dit op eigen kosten te doen, en hoe afkeerig het Amerikaansch karakter ook zy van elke tusschenkomst der Regeering in het ondernemen van openbare werken—ditmaal moest die afkeer tot zwygen worden gebragt. Gouvernement en maatschappyen sloegen dus de handen inéén; het eerste stond de benoodigde gronden af, tot een oppervlakte van ongeveer 16,000,000 hectaren, en verleende tevens uit de schatkist een voorschot van 80,000 dollars per myl over bergachtige streken, die de lynen moesten doorloopen. Van hare zyde verbonden zich de maatschappyen, het voorgeschoten kapitaal aan de Unie in termynen terug te storten, en er de interesten van te betalen. In het geheel werd zoodoende tot aanleg van de lyn Omaha—Sacramento, in handen der maatschappyen, aan particuliere bydragen, staatsvoorschotten en waarde van gronden, een bedrag gesteld van 290,000,000 dollars;—om niet eens te spreken van de vrywillige giften en subsidiën, die uit Californië toevloeiden. Zou ooit eene industrieele maatschappy zulk een kapitaal ter harer beschikking hebben gehad?—Den 10 Mei jl. werd de lyn geopend. Zy bestaat uit twee takken: de Union Pacific Railroad, van Omaha, tot aan Promontory in Utah; en de Central Pacific Railroad die van Omaha op Sacramento loopt. Te zamen hebben de beide banen, met inbegrip van de verbindingslyn tusschen Omaha en New York, een lengte van 3475 Eng. mylen, of ongeveer 5730 kilometers. Afgezien van het grootsche der onderneming, is de Pacific spoorweg met al de slordigheid aangelegd, die de yzeren banen der Nieuwe Wereld kenmerkt. Hy is niet slechter, doch ook niet beter dan de lynen in de Oostelyke Staten; de bruggen die men overspant zyn van hout, en doen telkenmale een angstverwekkend kraken hooren; wachters, heggen, slagboomen, die zouden moeten dienen om de baan voor onvoorzichtige overstekers af te sluiten, zyn nergens te bekennen; en de paarden, kudden vee of andere viervoetigen, die onbelemmerd den yzeren weg tot hun wandelplaats kiezen, verjaagt de machinist eenvoudig door, onder 't naderen, de locomotief haar schel gefluit te doen aanheffen. Dat men op die wyze de lyn in zoo korten tyd voltooid had, behoeft geen verwondering te baren. Bovendien—de moeilykheden van aanleg, waarvan men in den beginne met zooveel ophef gewaagde, kunnen inderdaad zoo onoverkomelyk niet geweest zyn. Over verreweg de grootste lengte de baan is het terrein vlak, of slechts weinig golvend; gedurende een rid van duizend mylen ontmoet men geen enkelen tunnel; en het vreeselyk Rotsgebergte bestygt men langs een zacht glooiend plateau, dat u ongemerkt tot een hoogte van 8262 voeten boven het zeewatervlak opvoert. Een meer overwegend bezwaar, dat evenwel niet direct het werk zelf aanging, trof men in de schaarschte van drinkwater. De geheele streek tusschen Wyoming en Bitter Creek, een uitgestrektheid van 150 mylen, levert niets dan weinige bronnen, ryk aan alcali, doch daardoor ongeschikt tot laving van mensch of dier. De spoorwegmaatschappy heeft zich dan ook genoodzaakt gezien, langs dat gedeelte van den weg water-reservoirs aan te leggen, die geregeld moeten worden aangevuld. Zooveel over den Union Pacific. Anders is het met den Central Pacific: by dat werk heeft men waarlyk met talooze hinderpalen te kampen gehad. Doch hierover misschien later.

Om nu tot onze reis terug te keeren.—Van Omaha vertrokken we den 26 Sept. 't Luiden van de bel was ons het sein, dat we afscheid namen van de uiterste grens der westelyke beschaving, om ons te wagen in het ryk van Indianen en buffels, in de onafzienbare prairiën van "the Far West." We hadden ons plaatsen besproken in een zoogenaamde sleeping-car, waar we al het comfort vonden, dat we naar omstandigheden mochten verwachten. 's Avonds worden de zitbanken tot bedden gemetamorphoseerd; elk rytuig bevat een afzonderlyk kamertje voor het toilet; en, wien het in den rooksalon te benauwd wordt, kan een wandeling gaan maken en versche lucht scheppen op het platform aan de achterzyde.

Om de 10 of 15 mylen stapt men af aan een station of wachthuis, waar de machine kolen en water inneemt, en ook den passagiers gelegenheid geboden wordt, zich inwendig tot het voortzetten der reis van het noodige materieel te voorzien. "Duur en slecht" staat op 't uithangbord van die restauraties te lezen—trouwens, uit zuivere belangeloosheid vestigt zich niemand als kastelein in de wildernis; en—zelfs een slechte beefsteak is den Mormonenbezoeker wel 6 francs waard.

Tusschen Omaha en het Zoutmeer is er weinig, dat de eentoonigheid der onmetelyke vlakte afbreekt. Hier en daar een blokhuis, de kiem van een toekomstige stad. Overigens niets, dan een kudde buffels, een schichtig antilopen-paar, en een kolonie van prairie-honden; men weet, dat deze laatsten in gezelligen omgang met ratelslangen en uilen leven; elk burger van de hondengemeente deelt zyn woning met een vogel en een reptiel. Indianen zagen we aan byna alle stations; mannen en vrouwen, te voet en te paard, echte Sioux, Comanches, Shoshones, Apachen, enz.

Intusschen waren we Cheyenne gepasseerd, de laatste Europesche vestiging, welke dien naam verdient, beoosten het Rotsgebergte. Zachtkens aan begon de baan hellend op te loopen, ongeveer met 82 voeten per myl—een zoo geringe glooiing, dat men zich nauwelyks zou kunnen voorstellen de hoogste bergketen van Amerika te bestygen, indien niet de trapsgewyze toenemende koude en 't gezigt van ys en sneeuw daarvan aan de zintuigen de bewyzen leverden. Heeft men eenmaal het hoogstgelegen punt, Sherman, op 8262 voeten boven den zeewaterspiegel, bereikt, en begint men naar het dal Laramie af te dalen—dan verandert eensklaps het landschap van karakter. Rotsgroepen, steile pieken met sneeuw gekroond, afgewisseld door rykbegroeide bergvlakten, maken de westelyke helling van het Rotsgebergte even schilderachtig en romanesk, als de oostelyke dor en eentoonig is. Te Uintah, een klein station, ter hoogte van 4060 voet, verlieten wy eindelyk de rollende woning, die ons gedurende 112 uren tot verblyf had gestrekt, om plaats te nemen in een diligence van de firma Wells, Fargo en Co., welke ons naar het Nieuw Jeruzalem moest brengen. Het weder was prachtig; en prachtiger nog was het vergezicht dat zich voor ons oog ontrolde, toen we, by 't uitryden van eene enge kloof, plotseling het meer Utah, met zyn schutsmuur van hemelhooge bergen, voor ons zagen. Wel liet het comfortable van den weg veel te wenschen over, en deed 't horten en stooten bitteren overlast aan hen, die onvoorzichtig genoeg waren geweest om, voor het aanvaarden van den rit, een al te stevig ontbyt te nuttigen—doch, wie dacht er aan zulke kleine jammeren, toen de stad der Mormonen, half verborgen tusschen ontelbare boschjes en omgord door een breeden zoom van rykbebouwde akkers, aan onzen horizon verrees!

(*Vervolg hierna.*)

Gemengde Berigten.

De door keizer Napoleon uitgesproken troonrede—die in den ongeloofelyk korten tyd van 14 minuten naar Londen werd overgeseind—levert aan de dagbladen ryke stof voor lange artikelen. *De Times* noemt de rede bewonderingswaardig;—de styl evenaart den man. Aan het Wetgevend Ligchaam wordt als het ware *carte blanche* gegeven om alle 'bestaande' instellingen te hervormen, en dat deze instellingen met name werden genoemd, zal waarschynlyk slechts zyn geschied om aan de "Kamer den weg te wyzen." Aan vele liberalen zal de rede waarschynlyk wel wat koel voorkomen en wellicht zullen zy teleurgesteld zyn, nu de eigenlyke levensquaestien niet zyn aangeroerd. Misschien zullen die liberalen ook onaangenaam gestemd zyn, omdat de keizer geen woord heeft gerept van zyne opvatting omtrent zyne verantwoordelykheid tegenover het Wetgevend Ligchaam, maar dat zwygen is volkomen in overeenstemming met zyne opvatting van het Imperialisme. De speech geeft allen weldenkenden reden tot tevredenheid.

De *Morning Post*, die reeds sedert geruimen tyd gewoon is galant te zyn tegenover keizer Napoleon, roemt het in de troonrede ontworpen programma "koen en onversaagd." De keizer heeft openhartig gesproken; zyne woorden zyn niet vatbaar voor eene dubbelzinnige uitlegging. Het is niet mogelyk om de eerlykheid en de energie, waardoor deze woorden worden bezield, te miskennen; de rede is een beroep op den gezonden zin der natie—op de "onverzoenlyken" is eene schitterende constitutioneele overwinning behaald.

De *Daily News* maakt de eenigzins verrassende opmerking dat de rede "zeer kort" was en laat aan hare lezers over om te beoordeelen of het gebrek aan openhartigheid was, dat den Keizer noopte zóó kort te wezen. De Keizer heeft voorts het meest overtuigende bewys gegeven dat hy den waren toestand, waarin Frankryk verkeert, niet kent, en dat hy zich niet bewust was dat met den dag der opening van het Wetgevend Lichaam voor Frankryk een nieuw tydperk zou aanbreken. De geheele rede is eene opeenstapeling van holklinkende phrasen en schelluidende woorden.

Het toryblad, de *Morning Herald*, put uit de rede het bewys dat den liberalen in Frankryk eene bittere teleurstelling wacht. Trouwens, hoe kan het anders? Het is immers niet mogelyk om den paarden den vryen teugel te geven, als het rytuig den berg afgaat, en in Frankryk is de glooiing zeer styl; en toch schynen de liberalen niet in te zien, dat zy omgeven zyn door afgronden, voegt het blad er medelydend by. Indien de Keizer niet voor hen zorgde, gewis zouden zy onbedachtzaam voorthollen.

De *Standard* vat vuur op de woorden des Keizers: "De Nieuwe Wereld heeft de slaverny afgeschaft; Rusland heeft de lyfeigenen de vryheid geschonken—Engeland laat Ierland geregtigheid wedervaren." Het conservatieve orgaan meent dat Keizer Napoleon de ware beteekenis van het woord gerechtigheid niet kent. De zin der door den Keizer gebezigde woorden is geen andere, dan dat Koningin Victoria in eene troonrede zou zeggen: Napoleon heeft aan Frankryk de vryheid weergegeven.

De *Pall Mall Gazette* noemt de rede vaag en nazelend en put er het bewys uit, dat de Keizer het mogelyke heeft gedaan om met vele woorden niets te zeggen. Hier en daar schemert het er vry duidelyk door dat Napoleon den draak steekt met den wensch der natie om vry te zyn.

De "Telegraph"—die gewoon is om met den Keizer door dik en dun te gaan—beweert met de "Times" (beide bladen hebben het recht om op de Parysche Boulevards ten verkoop te worden aangeboden) dat de rede een meesterstuk is van styl en dat zy een schitterende toekomst belooft. Hen, die teleurgesteld zyn, troost het blad met te herinneren aan het spreekwoord, dat Keulen en Aken niet in één dag zyn gebouwd.

De *Figaro* deelt eenige merkwaardige byzonderheden mede omtrent den moordenaar der familie Kinck.

Traupmann is in zyn cel opgesloten met twee medegevangenen, zoogenaamde moutons, die belast zyn met het bespieden van al zyn doen en laten, en het opteekenen van al wat hy spreekt; zelfs gedurende zyn slaap houden die twee makkers op hem een open oog gevestigd.

Gedurende de eerste dagen van zyn gevangenschap sprak de booswicht niet meer dan hoog noodig. Langzamerhand echter werd hy vertrouwelyker, vooral jegens een der moutons, die slim genoeg was hem nooit met vragen lastig te vallen. Over allerlei onderwerpen liep de conversatie van het drietal; niet enkel over moord, diefstal en de verschillende boevenstukken door elk der helden bedreven—doch ook reisverhalen en min of meer wetenschappelyke beschouwingen hielden hen bezig. Traupmann voert in die gesprekken den hoogsten toon—en met recht; want hy is alles behalve zonder kennis en talent. Van aardrykskunde is hy redelyk op de hoogte; hy bestudeerde die wetenschap uit de werken van Alexander Dumas en andere romanciers. Doch zyn geliefkoosde studie was, van zyn jeugd af aan, die der werktuigkunde. Met verwonderlyke vlugheid teekent hy allerlei modellen van machines, door hem uitgevonden, en verklaart met groote gemakkelykheid de werking er van. En juist op die vindingrykheid op mechanisch gebied heeft hy, naar hy betuigt, steeds zyn hoop gebouwd van eenmaal fortuin te zullen maken. "Fortuin maken" was altoos zyn ideaal, en hy droomt er zelfs nu nog van; —"nooit"—herhaalt hy telkens—"was een man op myn leeftyd zoo vaak op het punt van ryk te worden, als ik!"

Onder de mededeelingen, die hem aldus, in buien van vertrouwelykheid jegens zyn kerkergezellen, ontsnapt zyn, is er éêne van groot gewicht. Het is die, waaruit blykt, hoe hy het Pruisisch zuur bereid heeft, waarmede hy Jean Kinck in het bosch van Guebwiler vergiftigde. Hy heeft ten dien einde expresselyk scheikunde bestudeerd. By de bereiding van het doodelyk vocht volgde hy niet de gewone methode, die, namelyk, van een mengsel van cyankalium en chloorwaterstofzuur te distilleeren. Hy behielp zich met ferrocyankalium (geel bloedloogzout en zwavelzuur, en verkreeg door overhaling van deze stoffen met water, een vloeistof die, hoewel in zeer verdunden en onzuiveren toestand, genoeg Pruisisch zuur bevatte, om, zelfs in kleine hoeveelheid toegediend, een mensch te dooden.

Men hoopt, in de ingewanden van Kinck, den vader, sporen van het vergift te kunnen ontdekken. Hiertoe zal door den chemicus Bayard de bekende reageermethode door middel van nitras argenti worden toegepast.

Traupmann koestert voortdurend de buitensporigste plannen tot ontvluchting. Dit belet hem evenwel niet, op zyn verdediging voor de regtbank bedacht te zyn. Hy heeft aan zyn advokaat een uitvoerig rapport overgelegd; ook laat hy zich dagelyks meer en meer omtrent zyne medeplichtigen uit. Hy geeft voor, dat de justitie hen kent en hen reeds vroeger in handen heeft gehad.

TURKYE.—'t Wordt steeds moeilyker met eenige zekerheid te voorspellen waartoe het Turksch-Egyptische vraagstuk leiden zal. De berichten loopen al te zeer uiteen.—Zoo deelt de *Allg. Augsb. Zeitung* het volgende schryven uit Triest mede, gedagteekend van 19 November jl.:

"Het geschil tusschen de Porte en den Onderkoning, wel verre van eene minnelyke oplossing te gemoet te gaan, is integendeel eene phase ingetreden, die den vrede van Europa ernstig in gevaar brengt. Waarschynlyk is op dit oogenblik reeds Hobart Pacha met het Turksch gepantserd eskader naar Alexandrië op weg, ten einde den Khedive het laatste woord van zyn Leenheer over te brengen. De Engelsche gezant te Constantinopel, de heer Elliot, heeft zich reeds, op last zyner Regeering, naar Egypte begeven; en het feit, dat de Britsche Vice-Admiraal Milne met vyf pantserschepen van de eerste grootte mede daarhenen is gestevend, doet vermoeden dat Engeland zich op alle eventualiteiten voorbereid houdt; het is toch niet aan te nemen dat Engeland, slechts met het oog op de kanaal-feestelykheden, zulk een imposante strydmacht naar de Egyptische wateren zou hebben gezonden. Hierby komt nog, dat, volgens een pas ontvangen bericht, ook de Britsche kanaalvloot, bestaande uit de pantser-linieschepen *Agincourt*, *Minotaur*, *Northumberland*, *Hercules* en *Warrior*, reeds eenige dagen geleden te Lissabon was aangekomen, en naar Gibraltar haren tocht heeft voortgezet. Tegelykertyd vernemen wy, dat de bevelhebber van het Fransche eskader te Toulon, de Vice-Admiraal Jurien de la Gravière, by den Keizer te Compiègne ontboden is, om daar gedurende acht dagen zyne diensten als adjudant te praesteeren; terwyl zyne uit zeven pantserschepen samengestelde vloot aanzienlyke hoeveelheden proviant en ammunitie aan boord neemt. De vice-admiraal Jurien de la Gravière is een vertrouwde des Keizers, en zou zeker niet geroepen zyn om zyn commando voor acht dagen te verlaten, indien er niet gewichtige belangen tusschen hem en het hoofd van den Staat te bespreken waren. Brengt men met een en ander het jongste verschynen der Italiaansche pantser-vloot in de haven van Alexandrië in verband—zoo springt het, dunkt ons, genoeg in 't oog, dat de Westersche Mogendheden omtrent den afloop der Turksch-Egyptische moeilykheden niet geheel en al gerust zyn."

Uit Caïro wordt aan den *Levant Herald* geschreven, dat de Onderkoning belangryke krygstoerustingen maakt. Te Birmingham moet voor zyne rekening een aankoop zyn gedaan van 100,000 achterlaadgeweren; en aan de fabriek van sir W. Armstrong heeft de Khedive een groot aantal kanonnen besteld. Dit alles moet te Malta worden afgeleverd, om van daar met Egyptische stoomschepen vervoerd te worden.

In een brief uit Rome aan de "Liberté" leest men, o. a. het volgende:—

"Zoolang het Concilie duurt, zal Rome aan zyn burgers het schouwspel van een militaire stad bieden. Tien bataillons voetvolk, drie batteryen, vier escadrons ruitery, één bataillon gendarmes—die allen zullen dienen om, naast de geestelyke praal van de vergadering des Vredes ook het noodige vertoon van wereldsche kracht en heerlykheid te doen schitteren. We gewagen nu niet eens van een heirleger politie-agenten, een eerewacht, een Zwitsersche wacht, eene Palatynsche wacht, samengesteld uit Maltezer ridders! Rampzalige ridders van Malta—vermolmde poppen uit een oude, oude doos—naïve Don-Quichotten van het Katholicisme—welk een eer voor u, om mede te mogen post vatten voor de deuren van St. Pieter, en te mogen waken over de veiligheid van de steunpilaren der Kerk!—Doch in ernst—waartoe die machtsontwikkeling? Wie zal Rome, den Pauselyken Staat, het Concilie of de Kerk bedreigen?—Ik zal het u zeggen. Niet zy, die buiten Rome staan—doch zy, die nederzitten binnen de muren der Eeuwige Stad, ondermynen hare fundamenten.—Ja gy zyt 't, die complotten smeedt tegen de Kerk—gy, Jezuieten en Ultramontanen, die, giftig en machteloos, niet ophoudt in het duister te knagen aan de rots der beschaving, gelyk de adder aan de vyl—gy, heeren dompers en reactionairen, die te vergeefs tracht den breeden stroom van vooruitgang terug te dringen tot zyne bronnen—gy zyt het, die aan het Concilie, aan de Kerk, aan u zelven den ondergang bereidt!"

PAARLSCHE BRANDERY

De Ondergeteekende heeft de eer het geacht Publiek bekend te maken, dat hy voor den Handel in GENEVER, den Wel-Ed. Heer J. G. [illegible] No. [illegible], Georgestraat, te Kaapstad, als zyn eenige Agent heeft benoemd, zoowel voor de Kaapstad als alle [illegible] binnen deze Kolonie, en dat voortaan alle Orders voor GENEVER van genoemde plaatsen, door Zyn-Ed. met de grootste naauwkeurigheid zullen worden uitgevoerd.

J. G. VOIGT, Jr.

Paarl, 1 November 1869.

THE
Zuid-Afrikaan.

Cape Town, January 20, 1870.

BETTER PROSPECTS LOOMING IN THE DISTANCE.

We had reason to believe that the policy of England towards the Colonies, initiated long before the days of Earl Granville, but certainly most vigorously accepted by him, would prove alike ruinous to the Colonies as injurious to the prestige of the Empire, and this idea seems to have taken possession of the British mind. From intelligence received by the last mail, it would appear, that if England has not quite abandoned the policy she intended to pursue in reference to her Colonies, the present cabinet shows at least unmistakeable symptoms that the policy so much dreaded by the Colonists, as well as by the sincerest wellwishers of the British Empire, is in a fair way of being reconsidered, if not very much modified. In the first place, we have less reason now than we had before, for believing, that England is desirous of shaking off her Colonies. On the contrary there seems to be a growing disposition in England for consolidation of the Colonies and their ultimate amalgamation and absorption in the British Empire, if only such is possible; at all events the sympathies of the great nation seem to be with her Colonists, and they, the Colonists, may depend upon it, that no very flagrant act of injustice will be done to them. True enough many of the Colonies have principally brought the policy which the English Government threatened them with, upon their own heads. They wished to be utterly and entirely independent of all control from home, and the Colonial Office was only too glad to get a pretext for relieving itself from its very onerous and thankless position in regard to the Colonies; and so long as there was no fear of the Colonies being abandoned by the Imperial Parliament, the people of England generally took little interest in the question of its Colonial policy. No sooner however did it appear that England was about to sacrifice that to which she mainly owed her prestige and greatness—viz. her colonial possessions, than the truth simultaneously flashed across the imperial as well as the colonial mind, that England had entered upon a false track, which might lead to serious if not ruinous consequences.

First and foremost then, there are tens of thousands of able bodied and skilled workmen in England, that, owing to the depression of trade have ceased to be able to earn for themselves and families a livelihood. These cannot be allowed to starve in the midst of wealth. They must be provided for by eleëmosynary aid. This however can only be for a time. Stalwart men accustomed to work, and skilled artizans, cannot reconcile their sturdy independence, to the necessity of eking out an existence as it were by mere sufferance, and that too from periodic doles of charity. On the other hand, those that have to provide the charity soon get tired of it, and the only relief for both parties is obviously emigration. And whither is this emigration to be diverted, to colonies of Englishmen or of Foreigners? Undoubtedly to the former. Why then we ask should England narrow the field for the employment of her surplus industrious poor? We believe some such consideration as this has influenced the present Cabinet in the alteration of the policy that seems to await the colonists. We do not presume to surmise what pressure may have been brought to bear upon a ministry, which all at once departs from a course that it seemed at one time resolved to pursue. Neither do we know what effect the contemplated Colonial Congress had to do with the matter. It is pretty clear however, from some cause or other, or from some combination of causes, that the dreaded disintegration of the British Empire has been staved off for some time to come, and probably such an idea, if it was ever seriously entertained, will not be revived for many a long year.

It will be gratifying to the colonists to hear that the British troops are not yet to be withdrawn from this colony, and it is just possible, that if we play our cards well now, we may be able to retain them among us for many a year to come. The Parliament ought to be liberal in voting a subsidy for the troops. Nothwithstanding the hardness of the times, we believe, there are few that would hesitate in making an election of voting, say £10,000 as a subsidy or Military allowance, or of withholding it and seeing the last British soldier removed from our shores. Compared to the trifling allowance we would be called upon to make, the Imperial expenditure is enormous, but that is taking the narrowest view of the question. We contend that but for the presence of the British soldier, our difficulties with our turbulent neighbours on the border would be vastly increased, if not rendered altogether unsurmountable—a colony of isolated farmers, let them be as brave as lions, is unable single handed to contend successfully against well organized bands of natives bent on robbing and destroying them. The farmers can neither afford the means nor the time for the defence of the Frontier, and they ought not to be called upon to do so. As auxiliaries to co-operate with the troops, they are invaluable, but as we have just said, they cannot do all alone, and therefore every effort ought now to be made to prevent the embarkation from South Africa of the British soldiers.

SEQUESTRATION.—The estates of: Heinrich Briel, of Stellenbosch, first and final meeting at the Master's-office, 26th January.—Jan A C Steyn, first meeting at the Magistrate's office, Malmesbury, 26th January, and second meeting at Master's-office, 2nd February.—Johannes H Hennig, first and second meetings at the Magistrate's office, Calvinia, 26th January and 2nd February.

COMPULSORY.—The estate of Cornelia J de Villiers, married without community of property to H H Bierman, of Schietfontein, division of Victoria West.

INTESTATE ESTATES.—Meetings of the next of kin and creditors will be holden in the estates of Carel Saayman, and pre-deceased spouse, at the Magistrate's office, Swellendam, 1st March.—Thomas Shields, and subsequently deceased spouse A A van Rooyen, at ditto, Knysna, 4th March.

Owing to the official returns of the Clanwilliam election not having been received, Parliament will not meet until Monday.

We, *Argus*, have good authority for stating that Sir Philip Wodehouse will leave the colony shortly, and that his successor, Sir Henry Barkly, will arrive in two or three months' time.

DETENTION OF THE MAIL.—The Union Company's steamer *Cambrian*, which was to have sailed yesterday (Wednesday), has by order of His Excellency the Governor, been detained until this day, Thursday. The mails will be closed at the Post-office at twelve o'clock instead of one p.m., as usual. The *Cambrian* also takes a large cargo of colonial produce, and several passengers from Algoa Bay and this port.

The Bishop of Cape Town delivered his visitation charge on Tuesday to the clergy of the diocese assembled in the Cathedral. The charge was very lengthy, and dealt with a number of subjects of great interest, not only to Churchmen here, but also elsewhere. In the afternoon the Synod met. The Rev Mr Mortimer and Mr Spencer Todd were appointed secretaries. It was agreed that the Synod should meet daily at half-past 11 a.m., and suspend business for one hour at 1 o'clock, meeting again at 2.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.—The half-yearly general meeting of the shareholders in this institution was held in the Board-room of the Bank on Saturday last,—J B Ebden, Esq., chairman of the board of directors in the chair.

The notice calling the meeting having been read the chairman proceeded to read the report. In accordance with the custom of the Bank, the chairman moved its adoption.

Mr. W Porter, in seconding the motion, said the report was in the highest degree satisfactory. The presence of so few shareholders was a good sign, as it showed the confidence of those deeply interested in the Bank in its management. The absent shareholders, he had no doubt, would be as highly gratified as those present at the result of the care of the directors and the Bank's officers.

The report was unanimously adopted.

On the motion of Mr. Porter, Messrs. J B Ebden, W J Anderson, James Murison, and F F Rutherfoord were re-elected directors.

Mr. Syfret, seconded by Mr John Reid, moved a vote of thanks to the directors and officers of the Bank, which was carried unanimously.

The meeting then broke up, apparently highly gratified with the report.

CRIMINAL SESSIONS.

The sessions were formally opened on Saturday by Mr Justice Fitzpatrick, but the business commenced on Monday morning at ten o'clock, when the following cases were tried.

MURDER.

Karel Kap, a shepherd, charged with this crime, pleaded guilty to the crime of culpable homicide. From what transpired, it appeared that the death of the deceased was caused by an unfortunate accident. The prisoner had a gun in his hand, and though he knew it was loaded there was no powder in the pan. The deceased and some others were daring him to fire the gun. Bringing it in a horizontal position, some of the powder in the barrel fell into the pan, and the gun accidentally went off, mortally wounding Andreas Kwas, the deceased. There had been no ill-will between the parties, and the Attorney-General admitted there was no malice. The Judge lectured the prisoner on his carelessness, and as a warning to himself and others he was sentenced to imprisonment with hard labour for a period of two years.

INFANTICIDE.

Maria Magdalena Lategan, charged with this crime, was defended by Advocate de Villiers. The prisoner, who is a widow in middle life, pleaded partly guilty, alleging that she didn't know what she was about. The plea of "not guilty" was recorded. The prisoner was found guilty of concealment of birth, and sentenced to eighteen months imprisonment in the house of correction.

HOUSEBREAKING.

Adonis, Isaac Petersen, Presentie, Adam Jacob, and Christian Davids, all pleaded guilty to the crime, and previous convictions having been put in against each of them, they were sentenced to two years hard labor.

Hendrik Stephanus, for the like crime, and there being no previous convictions against him, was sentenced to twelve months' hard labour.

SHOPBREAKING.

James William Parker, pleaded guilty of the robbery at Mr. Ley's.

Mr. de Villiers, at the request of the mother of the accused, appeared to speak in mitigation of his punishment. The learned gentleman pointed out his previous good character, and stated that he was the only support of his mother.

Mr. Justice Fitzpatrick said he would be most happy if he could do anything in the way indicated. He would be most happy if he could say to this young lad, the only support of his mother, go and sin no more. But he had that day inflicted heavy punishments on uneducated persons for less offences, and if he were to treat the prisoner differently to the others he could not look the poor uneducated persons in the face. They would say to him he treated them like dogs and allowed young Parker to go free. He didn't think he could do that. He could take into consideration that Parker had been more tenderly nurtured, and that what would be light punishment to others would be severe to him. He could do nothing less than sentence him to hard labour for eighteen months.

BIGAMY.

Pieter A L Holm pleaded guilty to this crime. Mr. Cole appeared to show cause for mitigation of punishment. After hearing the learned gentleman, and the Attorney-General having admitted that the offence had been committed in the most mitigated form, the Judge then said he would consider the case and pass sentence the next morning.

MILL BREAKING.

Jephta and Klaas Bruintjes pleaded guilty to the crime, and was sentenced to a year's hard labor.

THEFT.

Hendrik Byman, Paulse pleaded guilty to stealing two horses. He was sentenced to eighteen months' hard labor.

CONTRAVENING THE RAILWAY ACT.

Thomas Edward Burns, a stupid-looking boy, pleaded guilty to placing a stone on the railway. As he could say nothing for himself and no one was present to speak for him, the case was ordered to stand over till next morning.

ATTEMPT TO COMMIT A RAPE.

Aaron David, was found guilty of this offence, and sentenced to thirty-five lashes and twelve months' hard labour.

ASSAULT.

Philip Kendrik was found guilty of this offence and sentenced to eighteen months hard labour.

TUESDAY, 18TH JANUARY.

The Judge resumed sittings at 25 minutes to 11 a.m.

The first case brought on was that of Andries P L Holm, who had pleaded guilty the day before. He was sentenced to 2 years hard labor.

Thomas Edward Burns, was also brought up to receive sentence. The judge sentenced him him to 3 years hard labor, leaving it to his friends to petition H E the Governor for mitigation of sentence.

Richard Nash, charged with having assaulted Andries Eksteen at the Paarl, pleaded not guilty. Verdict, not guilty.

Paul Andries de Klerk, Cornelis de Klerk and Jacob Louw, charged with having assaulted, beaten, and burnt Fimera. The two de Klercks were brought up first, and found guilty. Louw was brought up yesterday and also found guilty. When the Judge was about to pass sentence Mr Advocate de Villiers moved an arrest of judgment on the ground that the principal witness against the prisoners had not been sworn before the Grand Jury. The objection raised, will be argued before the full bench on the first day of term. Meanwhile the prisoners have been liberated on bail.

Jacob Vyver was charge with having caused the death of W J van Rensburg at De Keur, division of Tulbagh. Plea, guilty. Sentence 12 months hard labor.

FIRE.—About two o'clock yesterday, Thursday, Jan. 13, a fire broke out in an outbuilding at the back of Mr Bruton's photographic studio in Jetty Street. The fire bell was immediately rung, and for a time there was much excitement in the town. The fire, however, being confined to one small building, was quickly subdued without any material damage being done. The fire brigade turned out with their engines very smartly; but, of course, their services were not required. The fire is supposed to have originated from a heap of ashes in the yard, sparks from which had probably blown into the building, which being of wood readily ignited.—*P E Telegraph*

ILLEGAL ARREST AND IMPRISONMENT.—At the Magistrate's Court yesterday, John Ball brought an action against George Solomon for illegal arrest and imprisonment, laying damages at £20. The case, which occupied the attention of the Court for a considerable time, is one of general interest. Mr. Dyason appeared for the plaintiff, and Mr. Chabaud for the defendant. It appears that about a fortnight ago the plaintiff went into the defendant's shop to purchase some boots. Whilst he was inspecting them one of the shopmen pointed out to defendant that the coat the plaintiff had on was similar to one which had been stolen from the shop. Defendant asked the plaintiff where he had obtained the coat, and not being satisfied with his answers, called a constable and sent him off to prison. The plaintiff begged the defendant to go with him to Baker's, and he would convince him that he had bought the coat from one of Mr. Baker's men; but the defendant refused, and plaintiff was locked up for the night. Next day he was charged before the magistrate with theft, but acquitted. Satisfactory evidence having been brought to show that the plaintiff had purchased the coat from a man named Walker, the Magistrate gave judgment for the plaintiff; damages £10 and costs.—*Ibid.*

COMMITTED FOR TRIAL.—The preliminary examination into the case of embezzlement against James Day having been completed, he was brought before the Magistrate yesterday to be committed for trial. On the usual enquiries being made if he wished to make any statement, he said that he had committed the crime alleged against him, and he adhered to the statements he had made to Mr. Cole, the cashier of the bank. He wished to know if he would be allowed out on bail. The Magistrate said it was a bailable case, and he would let him know within twenty-four hours what security he would have to furnish. Having communicated with the Solicitor General it has been decided that £3,000 bail be required; the prisoner in £1,500, and two sureties in £750 each.—*Ibid.*

FURTHER DEFALCATIONS!—During the past fortnight rumours have been freely whispered regarding the discovery of discrepancies in the books of the Kaffrarian Colonial Bank, but it was not till Friday last that anything definite oozed out. It appears from all that we have been able to learn, that immediately after the arrest of the late accountant (Mr W N White), the books of the bank were submitted to a minute examination resulting in the discovery of certain falsifications and deficiencies—the falsified entries either being, or supposed to be, in the handwriting of White, who is now in the Port Elizabeth gaol awaiting his trial upon a charge of fraud and embezzlement in connection with the Port Elizabeth Bank. As soon as this had been ascertained, a communication was addressed to White requesting an explanation on several points. In reply to this communication, White made a "clean breast" of the whole affair. Having explicated the differences in several of the accounts in the books of the institution, by which a deficiency is shewn of £287 (two hundred and eighty-seven pounds), he confesses, apparently with the utmost unconcern, that he abstracted the whole sum, without the sanction or knowledge of the manager or any one connected with the bank. That White will be brought to trial at the circuit court next ensuing is most probable, but whether it will be here or at Port Elizabeth we are not in a position to say. We may just add, for the information of shareholders and others at a distance, that the bank will not lose a fraction by the defalcations, security having been given for more than three times the amount supposed to be missing.—*K W T Gazette.*

The *Watchman* is informed that at about 2 p.m. on New Year's Day, a flock of vultures paid a visit to the sheep walks of Mr. D. Thompson and notwithstanding the presence of the herd, and all his efforts to prevent them, pounced down upon his flock of sheep while quietly at rest, killing some 15 of them.

DIAMONDS.—Mr Isaac Sonnenberg since he left Queenstown on his present trip has succeeded in obtaining eleven more diamonds. A private letter from Dordrecht states Mr Kemper, father of Mr C C Kemper of Dordrecht, has found a diamond of the first water weighing *sixty-seven* carats.—*Q T Free Press.*

RAINING FISH!—We have often heard the jest "rainining cats and dogs" or pitch forks" but never believed it. What will our readers say to it raining fish. Yet such is the case. During the storm of yesterday week, a water spout broke over the farm occupied by Mr. C H Caldecott, jr. The water fell in such quantity as to rise two feet and in some places three feet along the house and wall of the lands. The flat which was dry, not even a pool of water having been seen on it for many weeks, was created into an immense lake, the water taking two days to run off. In one of the pools formed by the fall of the water Mr. Caldecott caught six fish about three inches long of a bright gold colour. Subsequently in company with Mrs. Callecott and her sister, others were obtained, and alive, put into a basin. Unfortunately, the cat destroyed them or it was Mr. Caldecott's intention to have preserved them. These fish must have come from the clouds where no doubt they were drawn up in some water spout, perhaps thousands of miles from Queenstown.—*Ibid.*

THE WEATHER.—We experienced a change on Monday evening by a fine downpour of rain, accompanied with slight thunder and lightning. The country again looks green and refreshed, and the gardens have improved in proportion. Prior to these rains the Kei had been very low, lower than during the severe drought of 1862. The country around the Stormberg was so dry that the fountains were in many places beginning to weaken considerably.—*Ib.*

HAIL STORM.—A severe hail storm passed over the Katberg on Monday last. At Hex's hotel the hail stones fell very large. Although the windows were covered with sacking several panes of glass were broken. A number of travellers who rode through the storm had their hats battered close to their heads.—*Ib.*

COLONIAL
Orphan Chamber and Trust Company.

PUBLIC SALE
OF THE VALUABLE FARM
"HET FORTUIN,"
Situate in the Division of Caledon

In the Insolvent Estate of the late WILLEM DANIEL FAURE.

ON FRIDAY,
The 28th instant,
WILL BE SOLD, ON THE SPOT,

THE well-known Wine and Cattle Farm "HET FORTUIN," in extent about 537 Morgen, planted with nearly 21,000 Vines, situated near the Village of Caledon. It has an abundant supply of water, and is well adapted for Sheep and Horses.

The Buildings on the Farm consist of a Residence with Outbuildings, all in good order.

Liberal Bonus will be given.

Sale to commence at 11 o'clock.

G. W. STEYTLER, Sole Trustee.
Chamber Buildings, No. 3, Church Square,
Cape Town, 10th Jan. 1870.

C. J. N. DEMPERS, Auctioneer.

SALE
By the Master of the Supreme Court,
OF
Landed Property,
In the Village of Montagu.

ON MONDAY,
The 7th Feb, 1870.
AT 11 O'CLOCK IN THE FORENOON.

WILL be sold on the spot, peremptorily to the highest Bidder, before the Resident Magistrate of Robertson, as Special Commissioner of the Supreme Court;

First.—Certain Lot of Ground, marked on General Plan Lr. A, part of Lot No 4, with Buildings thereon, situated in the village of Montagu, in the Division of Robertson, Field-cornetcy of Achter Cogman's Kloof, part of divided Farm Uitvlugt, measuring as per Diagram, 34 square roods and 79 square feet.

Second,—Certain Lot of Ground, marked on General Plan Lr. B, part of Lot No. 4, with Buildings thereon, situated as above, measuring per Diagram, as per remaining extent, 88 square roods and 3 square feet; and

Third—Certain Lot of Ground, marked on General Plan Lr. C. part of Lot No. 4, with Buildings thereon, situated as above, measuring as per Diagram, 33 square roods 98 square feet.

The above Property will be put up in three separated Lots as above, and afterwards in one Lot; the same being sold under process of the Supreme Court, in a suit between the Protecteur Fire Assurance Company, Plaintiffs, and WOUTER DE VOS, Defendant.

The conditions of Sale and further particulars may be ascertained at the Master's Office, Public Buildings, in Cape Town; at the Office of the Attorneys, Messrs. REDELINGHUYS & WESSELS; at the Office of the Resident Magistrate of Robertson; and at the office of the Auctioneers, Messrs. BARRY and NEPHEWS, at Montagu.

J. STEUART,
Master of the Supreme Court.

PUBLIC SALE
OF VALUABLE
Movable & Immovable
PROPERTY,
AT KLEIN DRAKENSTEIN.

THE SOUTH AFRICAN ASSOCIATION for the Administration and Settlement of Estates, in their capacity as the Special Agents of Mr. MATTYS MICHIELSEN LOUW, will sell WITHOUT RESERVE, on

Friday, 28 Jan., 1870,

At 10 o'Clock in the Forenoon,

His well-known Fertile Wine, Wheat, and Cattle Farm, named "LEBANON," situated at Klein Drakenstein:

The Farm is about two miles from the Railway Station at the Paarl, is planted with about 50,000 Vines, a great number of Fruit and other Trees, and has fine Gardens; can be sown with about 200 muids of Grain, and is a first-class Grazing Farm.

The Farm is provided with two strong streams of WATER, has two never-failing FOUNTAINS, and adjoins a most extensive tract of Government Ground, well adapted for Grazing purposes.

The MOVABLE PROPERTY consists, among other things, of Cellar Implements, Fustage, a Brandy Still, Three-Leaguer Bullock Wagon, a Covered Cart, an American Plough, Oxen, Breeding Cattle, and Pigs, &c.

A. DENYSSEN, Secretary.
Cape Town, 7th Jan., 1869.

The Farm is in the mean time for Private Sale.

R. M. ROSS
IS NOW LANDING EX
"Queen of the Bay,"
SEVEN HUNDRED AND FIFTY-SEVEN (757)
PACKAGES OF HARDWARE,
COMPRISING A LARGE AND VERY GENERAL ASSORTMENT OF
ARTICLES USUALLY KEPT IN STOCK.
Ironmongery Stores, Strand-street

GRAIN & WOOL BAGS,
FOR SALE AT THE STORES OF
ERNST LANDSBERG & SON.
Greenmarket Square.

TO CORN FARMERS.

THE Undersigned continue to give the HIGHEST PRICE for best BAARD ERF WHEAT and DU TOIT'S WHEAT, delivered either at their Steam Mills, in Cape Town, or Water Mill RONDEBOSCH.

Mechau-street, December 18, 1869. J. LETTERSTEDT & Co

S. A. ASSOCIATION.
SALE OF A BEAUTIFUL
Garden Residence.

MRS. HERTZOG, wishing to disencumber herself of her Landed Property, has resolved to sell on the Stoep of the Commercial Exchange, at Noon

On Saturday next, the 22nd Instant,
WITH LIBERAL BONUS,

Her commodious Garden Property called "ZORGVLIET," situate in Prince-street, in the Gardens, lately occupied by Mr. Justice FITZPATRICK.

The House contains several large and well-ventilated Rooms, all beautifully ceiled, and is a very cool Residence in Summer.

Cape Town, Church-square, 18th Jan., 1870. A. DENYSSEN, Secretary.

Mr. R. D. JONES, Auctioneer.

PUBLIC SALE OF
Valuable Landed Property,
IN THE ESTATE OF THE LATE J. H. WICHT, Esq.

For particulars, see "MERCANTILE ADVERTISER."

G. H. MOLLER, Auctioneer.
Cape Town, 14th January, 1870.

REPORT of the Chairman and Directors of the Cape of Good Hope Bank, at the Half-Yearly General Meeting of Proprietors, held this 15th day of January, 1870.

1. The Directors, in submitting the Accounts for the Half-year ended the 31st of December last, have to report, that after the payment of all Charges, including Interest on Fixed Deposits, Current and other Incidental Expenses, and allowing for rebate on Undue Bills, the Net Profits for Half-year, there appears at the credit of Profit and Loss a sum of £33,728 6s. 9d.

2. The Directors have thought it advisable to write off a sum of £800 from the amount of Overdue Bills, leaving a balance of £363 4s 2d which it is estimated will be wholly recovered; they have also, owing to the continued depreciation in the value of Landed Property, written £504 7s 6d. off the Bank Premises.

3. The Directors have much satisfaction in declaring the usual Dividend of £3 per Share, and Bonus of £1 per Share, for the Half-Year, payable on and after the 17th instant, making, with the Dividend paid for the first Half-year, the usual £7 per Share, or 14 per cent. on the paid-up Capital of the Bank,

4. After payment of this Dividend and Bonus of £1 per Share, the balance remaining at the credit of Profit and Loss will be £7,704 6s 9d to meet contingencies, and at the same time serve as a Protecting Fund for the payment of future Dividends.

5. The Directors, with very much regret, have to report the death, on the 3rd instant, of one of their Colleagues, Mr. THOMAS HALL, of the firm of BORRADAILE THOMPSON, HALL & Co., a member of which firm has been associated with the Direction since the establishment of the Bank.

6. The Shareholders will have to elect four Directors in the room of J B EBDEN, Esq., W J ANDERSON, Esq., JAMES MURISON, Esq., who retire by rotation, and F F RUTHERFOORD, Esq., who has been absent from the Colony for a period exceeding three months; the same four Gentlemen having been duly nominated are eligible for re-election.

J. B. EBDEN, Chairman.

F. Landsberg & Son
ARE NOW LANDING
EX R. M. STEAMER "SAXON,"
THE FOLLOWING GOODS, VIZ:

White and Brown Punjums
White and Brown Baftas
Huis Linen and Shirtings
White Sheetings, plain and twilled
Corduroys and Moleskins, all colours
Doeskins and Tweeds
Furniture Checks, 32, 34, and 36 inch.
Derries, plain and striped
Flannels, white and coloured, single and double width
Baize, white and green
Thread, black, white, brown, and all colours
Reel Cotton, Brook's, 200 yards
Needles in Marrocco ledgers
Blue and Buff Nankeens
Gala Plaids and Winceys
Prints, coloured, and black and white
Voerchitz, ditto do. 6 and 8 yards
Bed Ticks, single and double width
Heavy Wagon Canvas
Colored and Black Llamas
Muslins, Swiss, Spot, and Plain Book
Winsey Skirts and Cotton Cords
Cotton and Woollen Bedford Cords
Brown Hollands
Readymade Clothing, &c.

Cape Town, 13 Jan., 1870.

THE UNDERSIGNED
IS NOW LANDING
EX "QUEEN OF THE BAY,"
THE FOLLOWING

Coleman's Starch, Thumb Blue, Mustard
Belmont, Sperm, and Stearine Candles, full and light weights
Washing Soda, Bird Seed, Pearl Barley, Split Peas
Worcester Sauce, Salad Oil, in Half Pints and Pints and Drums
Vinegar, in Bottle, Pickles, Blacking
Taylor's Chicory, Vermicelli and Maccaroni
Sardines and Salmon, Sugar Candy
Raw and Boiled Oil, White Lead and Red Lead

ALSO,

Henessy's Brandy, in Cases, Hhds., and Qr. Casks
Beer and Ginger Beer Corks
Champagne Ale, Brass's Porter
Bass's Ale, Bottled by Cameron & Saunders.

HANGING PAPER,
Further additions of well-selected Patterns.
For Sale at 28, St. George's-street.
J. G. STEYTLER.

Flowers of Sulphur

THE Undersigned is now landing from the *Major* to *Sept* his first supply for this Season of SULPHUR of the best quality, and has further shipment close at hand. For Sale at 28, St. George's-street.

J. G. STEYTLER.

SALE OF THE FARM
CALLED
"KOPJES DAM,"
SITUATE IN THE DOWNS.

In the Estate of the late PIETER GIDEON.

THE undersigned will cause to be publicly sold the above Farm situate in the Cape Downs, and known as one of the best in this division,

ON THURSDAY,
THE 27TH JANUARY.

At the same time will likewise be sold some Draught Oxen and Household Furniture.

JOHANNA GIDEON, Executrix.
J. J. HOFMEYR, Auctioneer.

Mules! Mules! Mules!

In the Estate of the late JOHAN HENRICH BUXMANN, of Wellington.

THE undersigned duly appointed as Executrix Testamentary to the above Estate, will cause to be publicly sold on MONDAY next, the 24th January, on the Market Square, at Wellington,

6 *Excellent MULES,*

in working order, and in good condition, from 4 years old and upwards, well worthy the attention of Traders.

M. M BUXMANN,
Executrix Test.
Cape Town, 18th Jan. 1870.
Mr. P. J. PENTZ, Auctioneer.

Education.

MR. BREMNER'S School is again opened. Mr. B. will be ready to meet his private classes and private students at the usual hours.

Wale-street, 12 January, 1870.

65 fat slaughter and Draught Oxen

ON MONDAY, the 24th instant, after the arrival of the First Train, the above number of Cattle will be publicly sold out of the Market Kraal at Wellington.

F. J. SCHWARTZ.
Wellington, 15th Jan. 1870.
P. J. PENTZ, J.F.son, Auctioneer.

700 fat Cape Sheep
50 do Merino do
50 do Wether Goats

ON TUESDAY, the 25th instant, the above of Cattle will be sold at Klapmuts Station. They are brought up with great care by the undersigned, well worthy the attention of Butchers and others.

JOHS. MARAIS, A son.
Paarl, 17th Jan. 1870.

300 excellent Hantam Wethers
100 do Wether Goats
30 do Slaughter and Draught Oxen

BROUGHT up by Mr. JOSEPH MOORE, will be publicly sold in the village of Durban, on TUESDAY, the 25th January.

D. P. KRYNAUW, & Co.

500 Excellent Fat Cape Sheep,
100 do. Merinos, and
200 do. Wether Goats.

WILL be publicly sold on WEDNESDAY, the 26th instant, at Klapmuts Station.

TOMLINSON BROTHERS.
J. G. STEYTLER, G.son, Auctioneer.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Jan 17—Good Hope, schr, 898 tons, E Spence, from Algoa Bay 15th Jan. to this port and London. Cargo wool. Passengers, Mr and Mrs Lamport and four children, Mr Allen, Mr Masses, Mr Rooke, Mr Brislow, Mr Schusted, Mr Orlipp, Mrs Darnell, Mr Drummen, Mr and Mrs Clark, Mr Carter and Mr Holland.

18—Ellen Brower, bk, 343 tons, W Rancimans from London 9th Nov, to this port. Cargo general.

19—H N M Transport Java, Commander H D Slegt, from Texel 17 Nov., to Batavia.

19—Manilla, pr st, 67 tons, Brochfort, from Waterford 21st Oct., to Manilla.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Jan 16—Philippine, to Algoa Bay
16—Verdandi, to Rangoon
18—Prince Alfred, to Mauritius
18—Darra, to London
18—British Monarch, to Demerara
18—Pilgberry, to Sandwich harbour.

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt *Van den 17 tot den 19 January*, 1870.

Getal.		£	s.	d.	£	s.	d.
	Aloes, per lb.	0	0	0	0	0	0
	Appelen, per lb.	0	0	0	0	0	0
	Amandelen, per lb.	0	0	0	0	0	0
845 lb	Abrikozen, per lb.	0	0	2	0	7	6
351 bs.	Aardappelen, p 3 b.	0	5	5	0	10	5
½ leg.	Azyn, per legger	8	12	0	8	12	0
½ leg.	Brandewyn, p leg.	18	10	0	18	10	0
71 lb.	Boter, per pond	0	1	3	0	1	6
	Bokkenvellen, p st	0	0	0	0	0	0
13 bs.	Boonen, p 3 busls.	0	16	6	0	16	6
	Drg. Ossehuiden	0	0	0	0	0	0
	Erwten, per 3 bus.	0	0	0	0	0	0
	Eenden	0	1	4	0	1	5
	Eyeren, per 100	0	7	0	0	9	4
	Ganzen, per stuk	0	0	0	0	0	0
45 bs.	Gars, p. 3 bushel	0	7	6	0	7	6
	Hoorns, elk	0	0	0	0	0	0
90 bs.	Haver, p. 3 bushel	0	6	5	0	6	7
29 vr.	Hawergerv. 100lb.	0	2	4	0	4	3
	Hoenders, per stuk	0	0	9	0	1	0
	Kalven, per stuk	0	0	0	0	0	0
52 zk.	Kaf, p. 16 zakken	1	5	0	1	12	0
	Kalkoenen, pr. st.	0	0	0	0	0	0
266 bs.	Koorn, per 3 bus.	0	13	7	0	17	8
120 bs.	Rog, per 3 bushel	0	10	0	0	10	4
	Schapenvel, per st.	0	0	0	0	0	0
	Merinovel, dito	0	0	0	0	0	0
	Stroo, per 16 zak.	0	0	0	0	0	0
36 bs	Uijen, p. 3 bushel	0	4	10	0	9	1
½ leg.	Wyn, ordin. legger	5	10	0	5	10	0
	Wynsteen, p 100 lb	0	0	0	0	0	0
	Zoetelemoen, p 100	0	1	9	0	6	0
	Zout, per 3 bushel	0	0	0	0	0	0

J. J. H. SMITS, Editor, No. 16 Greenmarket Square